

Uitgave
in de Nederlandse taal

Wetgeving

Inhoud

I	<i>Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing</i>	
	Verordening (EG) nr. 112/2002 van de Commissie van 23 januari 2002 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit	1
*	Verordening (EG) nr. 113/2002 van de Commissie van 23 januari 2002 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 2223/96 van de Raad wat de herziene classificaties van uitgaven naar functie betreft ⁽¹⁾	3
	Verordening (EG) nr. 114/2002 van de Commissie van 23 januari 2002 tot vaststelling van de mate waarin gevolg kan worden gegeven aan de in januari 2002 ingediende aanvragen om invoercertificaten voor het tariefcontingent voor rundvlees dat bij Verordening (EG) nr. 2475/2000 van de Raad is vastgesteld voor de Republiek Slovenië	10
	Verordening (EG) nr. 115/2002 van de Commissie van 23 januari 2002 tot vaststelling van de mate waarin gevolg kan worden gegeven aan de in januari 2002 ingediende aanvragen om invoercertificaten voor de tariefcontingenten voor rundvlees die bij Verordening (EG) nr. 1279/98 zijn vastgesteld voor de Republiek Polen, de Republiek Hongarije, de Tsjechische Republiek, Slowakije, Bulgarije en Roemenië	11
	Verordening (EG) nr. 116/2002 van de Commissie van 23 januari 2002 houdende vaststelling van de restituties die worden toegepast voor eieren en eigeel, uitgevoerd in de vorm van niet in bijlage I van het Verdrag vermelde goederen	13
	Verordening (EG) nr. 117/2002 van de Commissie van 23 januari 2002 tot vaststelling van de uitvoerrestituties in de sector eieren	15
	Verordening (EG) nr. 118/2002 van de Commissie van 23 januari 2002 tot vaststelling van de representatieve prijzen in de sectoren slachtpluimvee en eieren, alsmede van ovaalbumine, en tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1484/95	17
*	Verordening (EG) nr. 119/2002 van de Commissie van 23 januari 2002 tot opening voor het jaar 2002 van tariefcontingenten voor de invoer in de Europese Gemeenschap van producten van oorsprong uit Litouwen	19

Commissie

2002/46/EG:

- * **Beschikking van de Commissie van 21 januari 2002 tot wijziging van Beschikking 92/452/EEG houdende vaststelling van lijsten van embryoteams en embryoproductieteams die in derde landen zijn erkend met het oog op de uitvoer van runderembryo's naar de Gemeenschap ⁽¹⁾ (kennisgeving geschied onder nummer C(2002) 84) .....** 21

2002/47/EG, EGKS, Euratom:

- * **Besluit van de Commissie van 23 januari 2002 tot wijziging van haar reglement van orde (kennisgeving geschied onder nummer C(2002) 99) .....** 23

2002/48/EG:

- * **Beschikking van de Commissie van 23 januari 2002 houdende zevende wijziging van Beschikking 2001/740/EG tot vaststelling van beschermende maatregelen in verband met mond- en klauwzeer in het Verenigd Koninkrijk ⁽¹⁾ (kennisgeving geschied onder nummer C(2002) 292) .....** 28

2002/49/EG:

- * **Beschikking van de Commissie van 23 januari 2002 houdende tweede wijziging van Beschikking 2001/304/EG inzake het merken en het gebruik van bepaalde dierlijke producten in verband met Beschikking 2001/172/EG tot vaststelling van beschermende maatregelen in verband met mond- en klauwzeer in het Verenigd Koninkrijk ⁽¹⁾ (kennisgeving geschied onder nummer C(2002) 293) .....** 30

EUROPESE ECONOMISCHE RUIMTE

Toezichthoudende Autoriteit van de EVA

- * **Besluit van de Toezichthoudende Autoriteit van de EVA nr. 152/01/COL van 23 mei 2001 tot herziening van de richtsnoeren voor de toepassing van de EER-regels inzake milieusteun en houdende achtentwintigste wijziging van de formele en materiële regels op het gebied van de overheidssteun .....** 32

Rectificaties

- * **Rectificatie op Verordening (EG) nr. 1961/2001 van de Commissie van 8 oktober 2001 houdende uitvoeringsbepalingen van Verordening (EG) nr. 2200/96 van de Raad wat de toekenning van uitvoerrestituties in de sector groenten en fruit betreft (PB L 268 van 9.10.2001) .....** 48
- * **Rectificatie op Verordening (EG) nr. 2535/2001 van de Commissie van 14 december 2001 houdende uitvoeringsbepalingen van Verordening (EG) nr. 1255/1999 van de Raad voor de invoerregeling voor melk en zuivelproducten en houdende opening van tariefcontingenten (PB L 341 van 22.12.2001) .....** 48

⁽¹⁾ Voor de EER relevante tekst

I

(Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing)

VERORDENING (EG) Nr. 112/2002 VAN DE COMMISSIE
van 23 januari 2002
tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde
soorten groenten en fruit

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3223/94 van de Commissie van 21 december 1994 houdende uitvoeringsbepalingen van de invoerregeling voor groenten en fruit ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1498/98 ⁽²⁾, en met name op artikel 4, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In Verordening (EG) nr. 3223/94 zijn op grond van de multilaterale handelsbesprekingen in het kader van de Uruguayronde de criteria vastgesteld aan de hand waarvan de Commissie voor de producten en de periodes die in de bijlage bij die verordening zijn vermeld, de forfaitaire waarden bij invoer uit derde landen vaststelt.

- (2) Op grond van de bovenvermelde criteria moeten de forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld op de in de bijlage bij deze verordening vermelde niveaus,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De in artikel 4 van Verordening (EG) nr. 3223/94 bedoelde forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld zoals aangegeven in de tabel in de bijlage bij deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 24 januari 2002.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 23 januari 2002.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 337 van 24.12.1994, blz. 66.

⁽²⁾ PB L 198 van 15.7.1998, blz. 4.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 23 januari 2002 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit

(in EUR/100 kg)

GN-code	Code derde landen ⁽¹⁾	Forfaitaire invoerwaarde
0702 00 00	052	111,8
	204	93,2
	212	121,5
	624	242,6
	999	142,3
0707 00 05	052	194,6
	628	191,7
	999	193,1
0709 90 70	052	215,9
	204	308,1
	999	262,0
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	60,0
	204	52,2
	212	44,3
	220	53,6
	388	23,9
	508	21,1
	624	41,6
	999	42,4
0805 20 10	204	100,4
	999	100,4
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	62,1
	204	86,2
	464	120,2
	624	87,3
	999	89,0
0805 50 10	052	54,0
	600	57,3
	999	55,6
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	052	51,3
	060	39,0
	400	106,5
	404	91,1
	720	113,4
	999	80,3
	999	142,0
0808 20 50	388	142,0
	400	110,9
	720	100,7
	999	117,9

⁽¹⁾ Landennomenclatuur vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 2020/2001 van de Commissie (PB L 273 van 16.10.2001, blz. 6). De code „999” staat voor „andere oorsprong”.

VERORDENING (EG) Nr. 113/2002 VAN DE COMMISSIE
van 23 januari 2002
tot wijziging van Verordening (EG) nr. 2223/96 van de Raad wat de herziene classificaties van uitgaven naar functie betreft
(Voor de EER relevante tekst)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 2223/96 van de Raad van 25 juni 1996 inzake het Europees systeem van nationale en regionale rekeningen in de Gemeenschap ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2558/2001 van het Europees Parlement en de Raad ⁽²⁾, en met name op artikel 2, lid 2, en artikel 3, lid 2,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Verordening (EG) nr. 2223/96 bevat het referentiekader voor gemeenschappelijke normen, definities, classificaties en registratieregels voor de opstelling van de rekeningen van de lidstaten die voor de statistische behoeften van de Gemeenschap worden gebruikt, zodat de resultaten van de lidstaten onderling vergelijkbaar zijn.
- (2) De Inter-Secretariat Working Group on National Accounts (ISWGNA) heeft de classificaties van de uitgaven naar functie, in het bijzonder de Classificatie van overheidsfuncties (COFOG), de Classificatie van individuele verbruiksfuncties (COICOP) en de Classificatie

van de functies van instellingen zonder winstoogmerk ten behoeve van huishoudens (COPNI), herzien en de Verenigde Naties heeft deze herziene classificaties in 2000 gepubliceerd.

- (3) De classificaties in Verordening (EG) nr. 2223/96 moeten daarom dienovereenkomstig worden gewijzigd.
- (4) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité statistisch programma ⁽³⁾,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Bijlage A, „Europees systeem van rekeningen ESR 1995”, wordt gewijzigd overeenkomstig de bijlage bij deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 23 januari 2002.

Voor de Commissie
Pedro SOLBES MIRA
Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 310 van 30.11.1996, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 344 van 28.12.2001, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 181 van 28.6.1989, blz. 47.

BIJLAGE

Bijlage A bij Verordening (EG) nr. 2223/96 wordt als volgt gewijzigd:

a) In hoofdstuk 3 wordt punt 3.85 vervangen door:

„3.85. Voor de door de overheid verstrekte goederen en diensten wordt de grens tussen goederen en diensten voor individuele of collectieve consumptie getrokken op basis van de Classificatie van overheidsfuncties (COFOG).

Volgens afspraak moeten alle onder een van de volgende rubrieken vallende consumptieve bestedingen van de overheid worden behandeld als individuele consumptieve bestedingen:

- a) 7.1. Medische producten, apparaten en toestellen
- 7.2. Extramurale gezondheidszorg
- 7.3. Diensten van ziekenhuizen
- 7.4. Diensten in de openbare gezondheidszorg
- b) 8.1. Diensten op het gebied van recreatie en sport
- 8.2. Diensten op het gebied van cultuur
- c) 9.1. Kleuter- en primair onderwijs
- 9.2. Secundair onderwijs
- 9.3. Postsecundair niet-tertiair onderwijs
- 9.4. Tertiair onderwijs
- 9.5. Onderwijs dat niet naar niveau kan worden ingedeeld
- 9.6. Onderwijsondersteunende diensten
- d) 10.1. Ziekte en arbeidsongeschiktheid
- 10.2. Ouderdom
- 10.3. Nabestaanden
- 10.4. Gezin en kinderen
- 10.5. Werkloosheid
- 10.6. Huisvesting
- 10.7. Sociale uitsluiting, n.e.g.

Uitgaande van de Classificatie van individuele verbruiksfuncties (COICOP) komen de individuele consumptieve bestedingen van de overheid overeen met afdeling 14 van die classificatie, die de volgende groepen omvat:

- 14.1. Huisvesting (komt overeen met COFOG-groep 10.6)
- 14.2. Gezondheid (komt overeen met de COFOG-groepen 07.1 tot en met 07.4)
- 14.3. Recreatie en cultuur (komt overeen met de COFOG-groepen 08.1 en 08.2)
- 14.4. Onderwijs (komt overeen met de COFOG-groepen 09.1 tot en met 09.6)
- 14.5. Sociale bescherming (komt overeen met de COFOG-groepen 10.1 tot en met 10.5 en 10.7).

De rest van de consumptieve bestedingen van de overheid bestaat uit collectieve consumptieve bestedingen.

Volgens de COFOG betreft dit met name:

- a) Algemeen overheidsbestuur (afdeling 01)
- b) Defensie (afdeling 02)
- c) Openbare orde en veiligheid (afdeling 03)
- d) Economische zaken (afdeling 04)
- e) Milieubescherming (afdeling 05)
- f) Huisvesting en gemeenschappelijke voorzieningen (afdeling 06)
- g) Algemeen bestuur, regelgeving, verspreiding van algemene informatie en statistiek (alle afdelingen)
- h) Speur- en ontwikkelingswerk (alle afdelingen).”.

b) Bijlage IV „Classificaties en rekeningen” wordt als volgt gewijzigd:

i) Het deel getiteld „CLASSIFICATIE VAN INDIVIDUELE VERBRUIKSFUNCTIES (COICOP)” wordt als volgt gewijzigd:

„CLASSIFICATIE VAN INDIVIDUELE VERBRUIKSFUNCTIES (COICOP)

1. **Voedingsmiddelen en alcoholvrije dranken**

- 1.1. Voedingsmiddelen
- 1.2. Alcoholvrije dranken

2. **Alcoholhoudende dranken, tabak en verdovende middelen**

- 2.1. Alcoholhoudende dranken
- 2.2. Tabak
- 2.3. Verdovende middelen

3. **Kleding en schoeisel**

- 3.1. Kleding
- 3.2. Schoeisel

4. **Huisvesting, water, elektriciteit, gas en andere brandstoffen**

- 4.1. Werkelijke woninghuur
- 4.2. Huurwaarde van de woning
- 4.3. Onderhoud en reparatie van de woning
- 4.4. Watervoorziening en diverse diensten in verband met de woning
- 4.5. Elektriciteit, gas en andere brandstoffen

5. **Stoffering, huishoudelijke apparaten en dagelijks onderhoud van de woning**

- 5.1. Meubelen en stoffering, vloerbedekking
- 5.2. Huishoudtextiel
- 5.3. Huishoudelijke apparaten
- 5.4. Vaat- en glaswerk en huishoudelijke artikelen
- 5.5. Gereedschappen en werktuigen voor huis en tuin
- 5.6. Goederen en diensten voor het dagelijks onderhoud van de woning

6. **Gezondheid**

- 6.1. Medische producten, apparaten en toestellen
- 6.2. Extramurale gezondheidszorg
- 6.3. Diensten van ziekenhuizen

7. **Vervoer**

- 7.1. Aankoop van voertuigen
- 7.2. Gebruik van privé-voertuigen
- 7.3. Vervoersdiensten

8. **Communicatie**

- 8.1. Posterijen
- 8.2. Telefoon- en faxtoestellen
- 8.3. Telefoon- en faxdiensten

9. **Recreatie en cultuur**

- 9.1. Audio- en videoapparatuur, foto- en filmapparatuur en gegevensverwerkende apparatuur
- 9.2. Andere grote duurzame goederen voor recreatie en cultuur
- 9.3. Andere artikelen en ander materieel voor recreatie, tuinen en huisdieren
- 9.4. Diensten op het gebied van recreatie en cultuur
- 9.5. Kranten, boeken en schrijfwaren
- 9.6. Pakketreizen

10. **Onderwijs**
  - 10.1. Kleuter- en primair onderwijs
  - 10.2. Secundair onderwijs
  - 10.3. Postsecundair niet-tertiair onderwijs
  - 10.4. Tertiair onderwijs
  - 10.5. Onderwijs dat niet naar niveau kan worden ingedeeld
11. **Restaurants en hotels**
  - 11.1. Catering
  - 11.2. Accommodatie
12. **Diverse goederen en diensten**
  - 12.1. Lichaamsverzorging
  - 12.2. Prostitutie
  - 12.3. Artikelen voor persoonlijk gebruik, n.e.g.
  - 12.4. Sociale bescherming
  - 12.5. Verzekering
  - 12.6. Financiële diensten, n.e.g.
  - 12.7. Overige diensten, n.e.g.
13. **Individuele consumptieve bestedingen van instellingen zonder winstoogmerk (IZW's) ten behoeve van huishoudens**
  - 13.1. Huisvesting
  - 13.2. Gezondheid
  - 13.3. Recreatie en cultuur
  - 13.4. Onderwijs
  - 13.5. Sociale bescherming
  - 13.6. Overige diensten
14. **Individuele consumptieve bestedingen van de overheid**
  - 14.1. Huisvesting
  - 14.2. Gezondheid
  - 14.3. Recreatie en cultuur
  - 14.4. Onderwijs
  - 14.5. Sociale bescherming".

ii) Het deel getiteld „CLASSIFICATIE VAN OVERHEIDSFUNCTIES (COFOG)” wordt vervangen door:

„CLASSIFICATIE VAN OVERHEIDSFUNCTIES (COFOG)

1. **Algemeen overheidsbestuur**
  - 1.1. Wetgevende en uitvoerende organen, financiële en fiscale zaken, buitenlandse zaken
  - 1.2. Economische hulp aan het buitenland
  - 1.3. Algemene dienstverlening
  - 1.4. Zuiver wetenschappelijk onderzoek
  - 1.5. S & O op het gebied van algemeen overheidsbestuur
  - 1.6. Algemeen overheidsbestuur, n.e.g.
  - 1.7. Verrichtingen op het gebied van de overheidsschuld
  - 1.8. Overdrachten van algemene aard tussen verschillende bestuursniveaus
2. **Defensie**
  - 2.1. Defensie
  - 2.2. Bescherming van de burgerbevolking
  - 2.3. Militaire hulp aan het buitenland
  - 2.4. S & O op het gebied van defensie
  - 2.5. Defensie, n.e.g.

3. **Openbare orde en veiligheid**
  - 3.1. Politiediensten
  - 3.2. Brandweer
  - 3.3. Rechtspraak
  - 3.4. Gevangeniswezen
  - 3.5. S & O op het gebied van de openbare orde en veiligheid
  - 3.6. Openbare orde en veiligheid, n.e.g.
4. **Economische zaken**
  - 4.1. Algemene economische, handels- en arbeidsmarktaangelegenheden
  - 4.2. Landbouw, bosbouw, visserij en jacht
  - 4.3. Brandstoffen en energie
  - 4.4. Mijnbouw, industrie en bouwnijverheid
  - 4.5. Vervoer
  - 4.6. Communicatie
  - 4.7. Andere bedrijfstakken
  - 4.8. S & O op het gebied van economische zaken
  - 4.9. Economische zaken, n.e.g.
5. **Milieubescherming**
  - 5.1. Afvalbeheer
  - 5.2. Afvalwaterbeheer
  - 5.3. Bestrijding van milieuvervuiling
  - 5.4. Bescherming van de biodiversiteit en het landschap
  - 5.5. S & O op het gebied van milieubescherming
  - 5.6. Milieubescherming, n.e.g.
6. **Huisvesting en gemeenschappelijke voorzieningen**
  - 6.1. Huisvesting
  - 6.2. Samenlevingsopbouwwerk
  - 6.3. Watervoorziening
  - 6.4. Straatverlichting
  - 6.5. S & O op het gebied van huisvesting en gemeenschappelijke voorzieningen
  - 6.6. Huisvesting en gemeenschappelijke voorzieningen, n.e.g.
7. **Gezondheid**
  - 7.1. Medische producten, apparaten en toestellen
  - 7.2. Extramurale gezondheidszorg
  - 7.3. Diensten van ziekenhuizen
  - 7.4. Diensten in de openbare gezondheidszorg
  - 7.5. S & O op het gebied van de gezondheidszorg
  - 7.6. Gezondheidszorg, n.e.g.
8. **Recreatie, cultuur en godsdienst**
  - 8.1. Diensten op het gebied van recreatie en sport
  - 8.2. Diensten op het gebied van cultuur
  - 8.3. Diensten van omroepen en uitgeverijen
  - 8.4. Diensten van religieuze en andere gemeenschappen
  - 8.5. S & O op het gebied van recreatie, cultuur en godsdienst
  - 8.6. Recreatie, cultuur en godsdienst, n.e.g.

9. **Onderwijs**
  - 9.1. Kleuter- en primair onderwijs
  - 9.2. Secundair onderwijs
  - 9.3. Postsecundair niet-tertiair onderwijs
  - 9.4. Tertiair onderwijs
  - 9.5. Onderwijs dat niet naar niveau kan worden ingedeeld
  - 9.6. Onderwijsondersteunende diensten
  - 9.7. S & O op het gebied van onderwijs
  - 9.8. Onderwijs, n.e.g.
10. **Sociale bescherming**
  - 10.1. Ziekte en arbeidsongeschiktheid
  - 10.2. Ouderdom
  - 10.3. Nabestaanden
  - 10.4. Gezin en kinderen
  - 10.5. Werkloosheid
  - 10.6. Huisvesting
  - 10.7. Sociale uitsluiting, n.e.g.
  - 10.8. S & O op het gebied van sociale bescherming
  - 10.9. Sociale bescherming, n.e.g.”.

iii) Na het deel getiteld „CLASSIFICATIE VAN OVERHEIDSFUNCTIES (COFOG)” wordt het volgende deel ingevoegd:

„CLASSIFICATIE VAN DE FUNCTIES VAN INSTELLINGEN ZONDER WINSTOOGMERK TEN BEHOEVE VAN HUISHOUDENS (COPNI)

1. **Huisvesting**
  - 1.0. Huisvesting
2. **Gezondheidszorg**
  - 2.1. Medische producten, apparaten en toestellen
  - 2.2. Extramurale gezondheidszorg
  - 2.3. Diensten van ziekenhuizen
  - 2.4. Diensten in de openbare gezondheidszorg
  - 2.5. S & O op het gebied van de gezondheidszorg
  - 2.6. Overige diensten in de gezondheidszorg
3. **Recreatie en cultuur**
  - 3.1. Diensten op het gebied van recreatie en sport
  - 3.2. Diensten op het gebied van cultuur
4. **Onderwijs**
  - 4.1. Kleuter- en lager onderwijs
  - 4.2. Secundair onderwijs
  - 4.3. Postsecundair niet-tertiair onderwijs
  - 4.4. Tertiair onderwijs
  - 4.5. Onderwijs dat niet naar niveau kan worden ingedeeld
  - 4.6. S & O op het gebied van onderwijs
  - 4.7. Overige diensten op het gebied van het onderwijs
5. **Sociale bescherming**
  - 5.1. Diensten op het gebied van sociale bescherming
  - 5.2. S & O op het gebied van sociale bescherming

-
- 6. **Godsdienst**
  - 6.0. Godsdienst
  - 7. **Politieke partijen, werknemers- en beroepsorganisaties**
  - 7.1. Diensten van politieke partijen
  - 7.2. Diensten van werknemersorganisaties
  - 7.3. Diensten van beroepsorganisaties
  - 8. **Milieubescherming**
  - 8.1. Diensten op het gebied van milieubescherming
  - 8.2. S & O op het gebied van milieubescherming
  - 9. **Diensten, n.e.g.**
  - 9.1. Diensten, n.e.g.
  - 9.2. S & O op het gebied van diensten, n.e.g.”
-

VERORDENING (EG) Nr. 114/2002 VAN DE COMMISSIE**van 23 januari 2002****tot vaststelling van de mate waarin gevolg kan worden gegeven aan de in januari 2002 ingediende aanvragen om invoercertificaten voor het tariefcontingent voor rundvlees dat bij Verordening (EG) nr. 2475/2000 van de Raad is vastgesteld voor de Republiek Slovenië**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 2673/2000 van de Commissie van 6 december 2000 tot vaststelling van de bepalingen voor de toepassing van het tariefcontingent voor rundvlees dat bij Verordening (EG) nr. 2475/2000 van de Raad is vastgesteld voor de Republiek Slovenië ⁽¹⁾, en met name op artikel 4, lid 4,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In artikel 2, lid 1, van Verordening (EG) nr. 2673/2000 is bepaald welke hoeveelheid vers of gekoeld rundvlees van oorsprong uit Slovenië in de periode van 1 januari tot en met 30 juni 2002 op speciale voorwaarden kan worden ingevoerd. Invoercertificaten zijn aangevraagd voor een zodanige hoeveelheid vlees dat de aanvragen volledig kunnen worden ingewilligd.
- (2) In artikel 2, lid 2, van Verordening (EG) nr. 2673/2000 is bepaald dat, indien in het betrokken invoerjaar voor de in de vorige considerans vermelde eerste periode certificaten worden aangevraagd voor een hoeveelheid die in totaal minder bedraagt dan de beschikbare

hoeveelheid, de resterende hoeveelheid wordt opgeteld bij de beschikbare hoeveelheid voor de volgende periode. Rekening houdende met de hoeveelheid die resteert uit de eerste periode, moet de hoeveelheid worden vastgesteld, die voor het betrokken land beschikbaar is voor de tweede periode, welke loopt van 1 juli tot en met 31 december 2002,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. De aanvragen om invoercertificaten die voor de periode van 1 januari tot en met 30 juni 2002 zijn ingediend in het kader van het in Verordening (EG) nr. 2673/2000 bedoelde contingent, worden volledig ingewilligd.
2. De hoeveelheid die beschikbaar is voor de in artikel 2, lid 1, van Verordening (EG) nr. 2673/2000 bedoelde periode van 1 juli tot en met 31 december 2002, bedraagt 10 420 ton.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 24 januari 2002.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 23 januari 2002.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie⁽¹⁾ PB L 306 van 7.12.2000, blz. 19.

VERORDENING (EG) Nr. 115/2002 VAN DE COMMISSIE

van 23 januari 2002

tot vaststelling van de mate waarin gevolg kan worden gegeven aan de in januari 2002 ingediende aanvragen om invoercertificaten voor de tariefcontingenten voor rundvlees die bij Verordening (EG) nr. 1279/98 zijn vastgesteld voor de Republiek Polen, de Republiek Hongarije, de Tsjechische Republiek, Slowakije, Bulgarije en Roemenië

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Artikel 1

Gelet op Verordening (EG) nr. 1279/98 van de Commissie van 19 juni 1998 tot vaststelling van de bepalingen voor de toepassing van de tariefcontingenten voor rundvlees die bij Verordening (EG) nr. 3066/95 van de Raad zijn vastgesteld voor de Republiek Polen, de Republiek Hongarije, de Tsjechische Republiek, Slowakije, Bulgarije en Roemenië ⁽¹⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2857/2000 ⁽²⁾, en met name op artikel 4, lid 4,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) In de artikelen 1 en 2 van Verordening (EG) nr. 1279/98 is bepaald welke hoeveelheden producten van de sector rundvlees van oorsprong uit Polen, Hongarije, de Tsjechische Republiek, Slowakije, Bulgarije en Roemenië in de periode van 1 januari tot en met 31 maart 2002 onder speciale voorwaarden mogen worden ingevoerd. Invoercertificaten zijn aangevraagd voor zodanige hoeveelheden producten van de sector rundvlees van oorsprong uit Polen, Hongarije, de Tsjechische Republiek, Slowakije en Roemenië, dat de aanvragen volledig kunnen worden ingewilligd.

(2) In artikel 2 van Verordening (EG) nr. 1279/98 is bepaald dat, indien in de loop van de contingentperiode voor de in de vorige overweging aangegeven eerste, tweede of derde periode certificaten worden aangevraagd voor hoeveelheden die kleiner zijn dan de beschikbare hoeveelheden, de resterende hoeveelheden worden opgeteld bij de voor de volgende periode beschikbare hoeveelheden. Rekening houdende met de hoeveelheden die resteren uit de derde periode, moeten de hoeveelheden die voor de vierde periode, gaande van 1 april tot en met 30 juni 2002, voor de betrokken zes landen beschikbaar zijn, worden vastgesteld,

1. De certificaataanvragen voor invoer in de periode van 1 januari tot en met 31 maart 2002 in het kader van de in Verordening (EG) nr. 1279/98 bedoelde contingenten worden ingewilligd voor:

- a) 100 % van de aangevraagde hoeveelheden voor producten van de GN-codes 0201 en 0202, van oorsprong uit Hongarije, de Tsjechische Republiek en Slowakije;
- b) 100 % van de aangevraagde hoeveelheden voor producten van de GN-codes 0201, 0202, 1602 50 31, 1602 50 39 en 1602 50 80, van oorsprong uit Roemenië;
- c) 100 % van de aangevraagde hoeveelheden voor producten van de GN-codes 0201, 0202 en 1602 50, van oorsprong uit Polen.

2. Voor de in artikel 2 van Verordening (EG) nr. 1279/98 bedoelde periode van 1 april tot en met 30 juni 2002 zijn de volgende hoeveelheden beschikbaar:

- a) rundvlees van de GN-codes 0201 en 0202:
  - 10 430 t vlees van oorsprong uit Hongarije,
  - 3 055 t vlees van oorsprong uit de Tsjechische Republiek,
  - 3 480 t vlees van oorsprong uit Slowakije,
  - 250 t vlees van oorsprong uit Bulgarije;
- b) 4 853,288 t vlees van de GN-codes 0201 en 0202, van oorsprong uit Polen, of 2 267,891 t verwerkte producten van GN-code 1602 50, van oorsprong uit Polen;
- c) 2 615 t producten van de rundvleessector van de GN-codes 0201, 0202, 1602 50 31, 1602 50 39 en 1602 50 80, van oorsprong uit Roemenië.

Artikel 2

⁽¹⁾ PB L 176 van 20.6.1998, blz. 12.

⁽²⁾ PB L 332 van 28.12.2000, blz. 55.

Deze verordening treedt in werking op 24 januari 2002.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 23 januari 2002.

Voor de Commissie
Franz FISCHLER
Lid van de Commissie

VERORDENING (EG) Nr. 116/2002 VAN DE COMMISSIE**van 23 januari 2002****houdende vaststelling van de restituties die worden toegepast voor eieren en eigeel, uitgevoerd in de vorm van niet in bijlage I van het Verdrag vermelde goederen**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2771/75 van de Raad van 29 oktober 1975 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector eieren ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1516/96 van de Commissie ⁽²⁾, en met name op artikel 8, lid 3,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Overeenkomstig artikel 8, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 2771/75 kan het verschil tussen de prijzen in de internationale handel voor de bij artikel 1, lid 1, van die verordening bedoelde producten enerzijds en de prijzen in de Gemeenschap anderzijds door een restitutie bij de uitvoer worden overbrugd, wanneer deze producten worden uitgevoerd in de vorm van goederen welke in de bijlage van die verordening worden genoemd; in Verordening (EG) nr. 1520/2000 van de Commissie van 13 juli 2000 tot vaststelling van de gemeenschappelijke uitvoeringsbepalingen voor de regeling aangaande de toekenning van restituties bij uitvoer en de criteria voor de vaststelling van het restitutiebedrag betreffende bepaalde landbouwproducten, uitgevoerd in de vorm van goederen die niet onder bijlage I van het Verdrag vallen ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1563/2001 ⁽⁴⁾, is omschreven voor welke van die producten een restitutie dient te worden vastgesteld bij uitvoer in de vorm van goederen bedoeld in de bijlage bij Verordening (EEG) nr. 2771/75.
- (2) Overeenkomstig artikel 4, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1520/2000, moet de restitutie per 100 kg van elk van de betrokken basisproducten worden vastgesteld

voor dezelfde periode als die welke is gekozen voor de vaststelling van de restituties voor deze zelfde producten die in onverwerkte toestand worden uitgevoerd.

- (3) In artikel 11 van de in het kader van de multilaterale besprekingen van de Uruguayronde gesloten landbouw-overeenkomst is bepaald dat de restitutie bij uitvoer van een in een goed verwerkt product niet meer mag bedragen dan de restitutie voor ditzelfde product dat in onverwerkte toestand wordt uitgevoerd.
- (4) Een strikt beheer moet gewaarborgd blijven, waarbij rekening wordt gehouden met enerzijds de ramingen van de uitgaven en anderzijds de beschikbaarheid van de begrotingsmiddelen.
- (5) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor slachtpluimvee en eieren,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De restituties die worden toegepast voor de in bijlage A van Verordening (EG) nr. 1520/2000 genoemde basisproducten die tevens zijn bedoeld in artikel 1, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 2771/75 en die worden uitgevoerd in de vorm van in de bijlage I bij Verordening (EEG) nr. 2771/75 vermelde goederen, worden vastgesteld zoals in de bijlage bij deze verordening is aangegeven.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 24 januari 2002.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 23 januari 2002.

Voor de Commissie

Erkki LIIKANEN

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 282 van 1.11.1975, blz. 49.⁽²⁾ PB L 189 van 30.7.1996, blz. 99.⁽³⁾ PB L 177 van 15.7.2000, blz. 1.⁽⁴⁾ PB L 208 van 1.8.2001, blz. 8.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 23 januari 2002 houdende vaststelling van de restituties die worden toegepast voor eieren en eigeel, uitgevoerd in de vorm van niet in bijlage I van het Verdrag vermelde goederen

(EUR/100 kg)

GN-code	Omschrijving	Bestemming (¹)	Restituties
0407 00	Vogeleieren in de schaal, vers, verduurzaamd of gekookt:		
	– van pluimvee:		
0407 00 30	-- andere:		
	a) in geval van uitvoer van ovoalbumine van de GN-codes 3502 11 90 en 3502 19 90	02	7,00
		03	11,00
		04	3,50
	b) in geval van uitvoer van andere goederen	01	3,50
0408	Vogeleieren uit de schaal en eigeel, vers, gedroogd, gestoomd of in water gekookt, in een bepaalde vorm gebracht, bevroren of op andere wijze verduurzaamd, ook indien met toegevoegde suiker of andere zoetstoffen:		
	– eigeel:		
0408 11	-- gedroogd:		
ex 0408 11 80	--- geschikt voor menselijke consumptie:		
	ongezoet	01	20,00
0408 19	-- ander:		
	--- geschikt voor menselijke consumptie:		
ex 0408 19 81	---- vloeibaar:		
	ongezoet	01	10,00
ex 0408 19 89	---- bevroren:		
	ongezoet	01	10,00
	– andere:		
0408 91	-- gedroogd:		
ex 0408 91 80	--- geschikt voor menselijke consumptie:		
	ongezoet	01	33,00
0408 99	-- andere:		
ex 0408 99 80	--- geschikt voor menselijke consumptie:		
	ongezoet	01	8,00

(¹) De bestemmingen zijn de volgende:

01 derde landen

02 Koeweit, Bahrein, Oman, Katar, de Verenigde Arabische Emiraten, Jemen, Hongkong SAR en Rusland

03 Zuid-Korea, Japan, Maleisië, Thailand, Taiwan, de Filippijnen en Egypte

04 alle bestemmingen, met uitzondering van Zwitserland en de bestemmingen bedoeld onder 02 en 03.

VERORDENING (EG) Nr. 117/2002 VAN DE COMMISSIE
van 23 januari 2002
tot vaststelling van de uitvoerrestituties in de sector eieren

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2771/75 van de Raad van 29 oktober 1975 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector eieren ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1516/96 van de Commissie ⁽²⁾, inzonderheid op artikel 8, lid 3,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Het verschil tussen de in artikel 1, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 2771/75 bedoelde prijzen van de producten op de wereldmarkt en in de Gemeenschap kan ingevolge artikel 8 van genoemde verordening worden overbrugd door een restitutie bij de uitvoer.
- (2) Op grond van de huidige marktsituatie in een aantal derde landen en de concurrentie voor bepaalde bestemmingen, moet een gedifferentieerde restitutie worden vastgesteld voor bepaalde producten van de sector eieren.

(3) De toepassing van deze regels en criteria op de huidige marktsituatie in de sector eieren leidt tot de vaststelling van een restitutiebedrag waardoor de Gemeenschap aan de internationale handel kan deelnemen en waarbij ook rekening wordt gehouden met de aard van de uitvoer van deze producten alsmede met hun huidige belang.

(4) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor slachtpluimvee en eieren,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De lijst met codes van producten bij uitvoer waarvan de in artikel 8 van Verordening (EEG) nr. 2771/75 bedoelde restitutie wordt toegekend, alsmede de bedragen van deze restituties, worden vastgesteld in de bijlage.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 24 januari 2002.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 23 januari 2002.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 282 van 1.11.1975, blz. 49.

⁽²⁾ PB L 189 van 30.7.1996, blz. 99.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 23 januari 2002 tot vaststelling van de uitvoerrestituties in de sector eieren

Productcode	Bestemming	Meeteenheid	Restitutiebedrag
0407 00 11 9000	A02	EUR/100 st.	2,15
0407 00 19 9000	A02	EUR/100 st.	1,00
0407 00 30 9000	E01	EUR/100 kg	7,00
	E03	EUR/100 kg	11,00
	E05	EUR/100 kg	3,50
0408 11 80 9100	E04	EUR/100 kg	20,00
0408 19 81 9100	E04	EUR/100 kg	10,00
0408 19 89 9100	E04	EUR/100 kg	10,00
0408 91 80 9100	E06	EUR/100 kg	33,00
0408 99 80 9100	E04	EUR/100 kg	8,00

NB: De codes van de producten en de codes van de bestemmingen serie „A” zijn vastgesteld in Verordening (EEG) nr. 3846/87 van de Commissie (PB L 366 van 24.12.1987, blz. 1), zoals gewijzigd.

De numerieke codes voor de bestemmingen zijn vastgesteld in Verordening (EG) nr. 2020/2001 van de Commissie (PB L 273 van 16.10.2001, blz. 6).

De andere bestemmingen worden als volgt vastgesteld:

E01 Uitvoer naar Koeweit, Bahrein, Oman, Qatar, de Verenigde Arabische Emiraten, Jemen, Hongkong SAR en Rusland

E03 Uitvoer naar Zuid-Korea, Japan, Maleisië, Thailand, Taiwan, de Filipijnen en Egypte

E04 Uitvoer naar alle bestemmingen, met uitzondering van Zwitserland en Estland

E05 Uitvoer naar alle bestemmingen, met uitzondering van Zwitserland, Litouwen en de bestemmingen bedoeld onder E01 en E03

E06 Uitvoer naar alle bestemmingen, met uitzondering van Zwitserland, Estland en Litouwen.

VERORDENING (EG) Nr. 118/2002 VAN DE COMMISSIE**van 23 januari 2002****tot vaststelling van de representatieve prijzen in de sectoren slachtpluimvee en eieren, alsmede van ovoalbumine, en tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1484/95**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2771/75 van de Raad van 29 oktober 1975 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector eieren ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1516/96 van de Commissie ⁽²⁾, en met name op artikel 5, lid 4,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2777/75 van de Raad van 29 oktober 1975 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector slachtpluimvee ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2916/95 van de Commissie ⁽⁴⁾, en met name op artikel 5, lid 4,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2783/75 van de Raad van 29 oktober 1975 betreffende een gemeenschappelijke regeling van het handelsverkeer voor ovoalbumine en lactoalbumine ⁽⁵⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2916/95, en met name op artikel 3, lid 4,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij Verordening (EG) nr. 1484/95 van de Commissie ⁽⁶⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2420/2001 ⁽⁷⁾, zijn de uitvoeringsbepalingen van de regeling voor de toepassing van de aanvullende invoerrechten en de representatieve prijzen in de sectoren slachtpluimvee en eieren, alsmede voor ovoalbumine, vastgesteld.

- (2) Uit een regelmatige controle van gegevens waarvan wordt uitgegaan bij de vaststelling van de representatieve prijzen voor de producten van de sectoren slachtpluimvee en eieren, alsmede voor ovoalbumine, blijkt dat de representatieve prijzen voor de invoer van bepaalde producten moeten worden gewijzigd, met inachtneming van de naar gelang van de oorsprong optredende prijsverschillen. Derhalve moeten de representatieve prijzen voor die producten worden gepubliceerd.

- (3) Deze wijziging, gezien de marktsituatie, moet zo spoedig mogelijk worden toegepast.

- (4) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor slachtpluimvee en eieren,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Bijlage I bij Verordening (EG) nr. 1484/95 wordt vervangen door de bijlage bij deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 24 januari 2002.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 23 januari 2002.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 282 van 1.11.1975, blz. 49.

⁽²⁾ PB L 189 van 30.7.1996, blz. 99.

⁽³⁾ PB L 282 van 1.11.1975, blz. 77.

⁽⁴⁾ PB L 305 van 19.12.1995, blz. 49.

⁽⁵⁾ PB L 282 van 1.11.1975, blz. 104.

⁽⁶⁾ PB L 145 van 29.6.1995, blz. 47.

⁽⁷⁾ PB L 327 van 12.12.2001, blz. 33.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 23 januari 2002 tot vaststelling van de representatieve prijzen in de sectoren slachtpluimvee en eieren, alsmede van ovoalbumine, en tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1484/95

„BIJLAGE I

GN-code	Omschrijving	Representatieve prijs (in EUR/ 100 kg)	Zekerheid zoals bedoeld in artikel 3, lid 3 (in EUR/ 100 kg)	Oorsprong ⁽¹⁾
0207 12 90	Kippen, geplukt, schoongemaakt, zonder kop, zonder hals, zonder poten, zonder hart, zonder lever en zonder spiermaag (zogenaamde kippen 65 %), of in andere staat aangeboden, bevroren	102,2	5	01
0207 14 10	Delen zonder been, van hanen of van kippen, bevroren	193,0 203,2 183,7 260,9 294,9	34 29 38 12 2	01 02 03 04 05
0207 14 60	Dijen en delen daarvan, van kippen, bevroren	109,0	10	01
0207 27 10	Delen zonder been, van kalkoenen, bevroren	262,0	10	01
1602 32 11	Bereidingen van hanen of van kippen, niet gekookt en niet gebakken	191,2 202,2	29 25	01 02

⁽¹⁾ Verklaring van de code:

- 01 Brazilië
- 02 Thailand
- 03 China
- 04 Argentinië
- 05 Chili."

VERORDENING (EG) Nr. 119/2002 VAN DE COMMISSIE

van 23 januari 2002

tot opening voor het jaar 2002 van tariefcontingenten voor de invoer in de Europese Gemeenschap van producten van oorsprong uit Litouwen

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3448/93 van de Raad van 6 december 1993 tot vaststelling van de handelsregeling voor bepaalde, door verwerking van landbouwproducten verkregen goederen ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2580/2000 ⁽²⁾, en met name op artikel 7, lid 2,

Gelet op Besluit 98/677/EG van de Raad van 18 mei 1998 inzake de sluiting van een protocol tot aanpassing van de handelsaspecten van de Europaovereenkomst waarbij een associatie tot stand wordt gebracht tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten, enerzijds, en de Republiek Litouwen, anderzijds, in verband met de toetreding van de Republiek Oostenrijk, de Republiek Finland en het Koninkrijk Zweden tot de Europese Unie en met de resultaten van de landbouwonderhandeling van de Uruguayronde, waaronder ook de verbeteringen van de bestaande preferentieregeling ⁽³⁾, en met name op artikel 2,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Protocol nr. 2 betreffende de handel in verwerkte landbouwproducten tussen de Gemeenschap en de Republiek Litouwen, zoals gewijzigd bij het Protocol tot aanpassing van de handelsaspecten van de Europaovereenkomst waarbij een associatie tot stand wordt gebracht tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten, enerzijds, en de Republiek Litouwen, anderzijds, in verband met de toetreding van de Republiek Oostenrijk, de Republiek Finland en het Koninkrijk Zweden tot de Europese Unie en de resultaten van de landbouwonderhandelingen van de Uruguayronde, waaronder ook de verbeteringen van de bestaande preferentieregeling ⁽⁴⁾ voorziet in bijlage I in de vaststelling van jaarlijkse tariefcontingenten voor de invoer van producten van oorsprong uit dat land.
- (2) In bijlage II van Verordening (EG) nr. 2906/2000 van de Commissie van 28 december 2000 tot opening voor het jaar 2001 van tariefcontingenten voor de invoer in de Europese Gemeenschap van producten van oorsprong uit Estland, Letland en Litouwen ⁽⁵⁾ zijn de contingenten voor producten van oorsprong uit Litouwen vastgesteld

voor de periode van 1 januari tot en met 31 december 2001. Daarom moeten nu overeenkomstig genoemd Protocol nr. 2 de desbetreffende contingenten voor de periode van 1 januari tot en met 31 december 2002 worden geopend.

- (3) Verordening (EEG) nr. 2454/93 van de Commissie van 2 juli 1993 houdende vaststelling van enkele bepalingen ter uitvoering van Verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad tot vaststelling van het communautair douanewetboek ⁽⁶⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 993/2001 ⁽⁷⁾, heeft de bepalingen gecodificeerd betreffende het beheer van de tariefcontingenten die dienen te worden benut in chronologische volgorde van de data van aanvaarding van de aangiften voor het vrije verkeer.
- (4) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor horizontale vraagstukken inzake verwerkte landbouwproducten die niet onder bijlage I van het Verdrag vallen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De jaarlijkse contingenten voor de producten van oorsprong uit Litouwen die zijn opgenomen in de bijlage bij deze verordening, worden geopend van 1 januari tot en met 31 december 2002 overeenkomstig de in die bijlage vermelde voorwaarden.

Artikel 2

De in artikel 1 bedoelde communautaire tariefcontingenten worden door de Commissie beheerd overeenkomstig de bepalingen van de artikelen 308 bis tot en met 308 quater van Verordening (EEG) nr. 2454/93.

Artikel 3

Deze verordening treedt in werking op de zevende dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Zij is van toepassing met ingang van 1 januari 2002.

⁽¹⁾ PB L 318 van 20.12.1993, blz. 18.

⁽²⁾ PB L 298 van 25.11.2000, blz. 5.

⁽³⁾ PB L 321 van 30.11.1998, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB L 321 van 30.11.1998, blz. 3.

⁽⁵⁾ PB L 336 van 30.12.2000, blz. 54.

⁽⁶⁾ PB L 253 van 11.10.1993, blz. 1.

⁽⁷⁾ PB L 141 van 28.5.2001, blz. 1.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 23 januari 2002.

Voor de Commissie
Erkki LIIKANEN
Lid van de Commissie

BIJLAGE

Nummer	GN-code	Omschrijving	Contingent voor 2002 (in ton)	Toepasselijk recht
09.6501	1704 90 71	Zuurtjes en dergelijk hardgekookt suikerwerk, ook indien gevuld	560	0 + EAR ⁽¹⁾
	1704 90 75	Karamels, toffee's en dergelijke		
09.6503	1806 90	Chocolade en andere bereidingen voor menselijke consumptie die cacao bevatten, zoals bedoeld bij de onderverdelingen 1806 90 11 tot en met 1806 90 90	700	0 + EAR ⁽¹⁾
09.6534	2402 20 90	Sigaretten, tabak bevattend, maar geen kruidnagel	56	28,8 %

⁽¹⁾ De verlaagde agrarische elementen (EAR) worden berekend overeenkomstig de basisbedragen zoals vermeld in Protocol nr. 2 bij de overeenkomst, en zijn van toepassing binnen de voor de contingenten vastgestelde kwantitatieve beperkingen. Deze EAR zijn onderworpen aan het maximumrecht waarin het gemeenschappelijk douanetarief in voorkomend geval voorziet.

II

(Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing)

COMMISSIE

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 21 januari 2002

tot wijziging van Beschikking 92/452/EEG houdende vaststelling van lijsten van embryoteams en embryoproductieteams die in derde landen zijn erkend met het oog op de uitvoer van runderembryo's naar de Gemeenschap

(kennisgeving geschied onder nummer C(2002) 84)

(Voor de EER relevante tekst)

(2002/46/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Richtlijn 89/556/EEG van de Raad van 25 september 1989 tot vaststelling van veterinairerechtelijke voorschriften voor het intracommunautaire handelsverkeer in embryo's van als huisdier gehouden runderen en de invoer daarvan uit derde landen ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Beschikking 94/113/EG van de Commissie ⁽²⁾, en met name op artikel 8,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De bevoegde veterinaire diensten van Canada en de Verenigde Staten hebben een verzoek ingediend om de bij Beschikking 92/452/EEG van de Commissie ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Beschikking 2001/728/EG ⁽⁴⁾, vastgestelde lijst van teams die op hun grondgebied officieel zijn erkend voor de uitvoer van embryo's van runderen (huisdieren) naar de Gemeenschap, aan te vullen en te wijzigen.
- (2) De Commissie heeft van de bevoegde veterinaire diensten van de betrokken landen betreffende de naleving van artikel 8 van Richtlijn 89/556/EEG garanties gekregen en de betrokken embryoteams zijn officieel voor uitvoer naar de Gemeenschap erkend.
- (3) Beschikking 92/452/EEG moet bijgevolg worden gewijzigd.
- (4) De in deze beschikking vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Permanent Veterinair Comité,

⁽¹⁾ PB L 302 van 19.10.1989, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 53 van 24.2.1994, blz. 53.

⁽³⁾ PB L 250 van 29.8.1992, blz. 40.

⁽⁴⁾ PB L 273 van 16.10.2001, blz. 24.

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

De bijlage bij Beschikking 92/452/EEG wordt als volgt gewijzigd:

1. In de lijst betreffende Canada worden de volgende teams toegevoegd:

CA		E 022		324 Notre Dame Notre-Dame du Bon-Conseil Québec JOC 1AO	Dr René Bergeron
CA		E 1531		39 Barker Lane Wicklow New Brunswick E7L 3S4	Dr Conrad C. Anderson

2. In de lijst betreffende Canada worden de gegevens met betrekking tot team E 549 vervangen door:

CA		E 549		Abbotsford Veterinary Clinic PO box 524 Unit 200-33648 McDougall Avenue Abbotsford British Columbia V2S 5Z5	Dr R. Vanderval Dr Martin Darrow
----	--	-------	--	--	-------------------------------------

3. In de lijst betreffende de Verenigde Staten worden de gegevens met betrekking tot team nr. 96IA086 E608 vervangen door:

US		96IA086 E 608		Trans Ova Genetics — Iowa Division 2938 380th Street Sioux Centre, IA — Montana Division 9033 Walker Road Belgarde, MT	Drs Chjarles S. Gue III (Chuck) Paul Vanroekel Daryl Funk Julie Koster
----	--	------------------	--	--	--

Artikel 2

Deze beschikking is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 21 januari 2002.

Voor de Commissie

David BYRNE

Lid van de Commissie

BESLUIT VAN DE COMMISSIE
van 23 januari 2002
tot wijziging van haar reglement van orde
(kennisgeving geschied onder nummer C(2002) 99)

(2002/47/EG, EGKS, Euratom)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 218, lid 2,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal, en met name op artikel 16,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie, en met name op artikel 131,

Gelet op het Verdrag betreffende de Europese Unie, en met name op artikel 28, lid 1, en artikel 41, lid 1,

BESLUIT:

Artikel 1

De bepalingen betreffende het documentenbeheer, waarvan de tekst is opgenomen in de bijlage bij dit besluit, worden als

bijlage bij het reglement van orde van de Commissie ⁽¹⁾ gevoegd.

Artikel 2

Het besluit van de Commissie van 18 maart 1986 betreffende het documentenbeheer ⁽²⁾ wordt ingetrokken.

Artikel 3

Dit besluit treedt in werking op de dag van zijn bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Gedaan te Brussel, 23 januari 2002.

Voor de Commissie

De voorzitter

Romano PRODI

⁽¹⁾ PB L 308 van 8.12.2000, blz. 26.

⁽²⁾ SEC(86)388.

BIJLAGE

BEPALINGEN BETREFFENDE HET DOCUMENTENBEHEER

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Alle activiteiten en besluiten van de Commissie op politiek, technisch, financieel, administratief en wetgevingsgebied leiden op een bepaald ogenblik tot het opstellen van documenten.
- (2) Deze documenten moeten worden beheerd overeenkomstig voor alle directoraten-generaal en daarmee gelijkgestelde diensten geldende voorschriften, omdat zij zowel de rechtstreekse verbinding met de lopende activiteiten als de afspiegeling van de afgesloten activiteiten van de Commissie vormen in haar hoedanigheid van Europese instelling en Europese overheid.
- (3) Deze uniforme voorschriften moeten garanderen dat de Commissie te allen tijde informatie kan verstrekken over aangelegenheden waarvoor zij verantwoordelijk is. Bijgevolg dienen de documenten en dossiers die bij een directoraat-generaal of een daarmee gelijkgestelde dienst berusten, het geheugen van de instelling te vormen, de uitwisseling van informatie te vergemakkelijken, het bewijs te leveren van de verrichte transacties en te beantwoorden aan de juridische verplichtingen van de diensten.
- (4) De uitvoering van bovengenoemde voorschriften vereist een adequate en solide organisatorische structuur zowel binnen de directoraten-generaal en de daarmee gelijkgestelde diensten als tussen de verschillende diensten onderling en op het niveau van de Commissie.
- (5) Het opstellen en toepassen van een ordeningsplan dat is gekoppeld aan een voor alle diensten van de Commissie gemeenschappelijke nomenclatuur die in het kader van het activiteitengestuurd beheer (ABM) van de instelling past, zullen het mogelijk maken de dossiers in te delen en de transparantie en toegang tot de documenten te verbeteren.
- (6) Doeltreffend documentenbeheer is absoluut noodzakelijk voor een efficiënt beleid op het gebied van de toegang van het publiek tot de documenten van de Commissie. De uitoefening van dit toegangsrecht door de burgers zal worden vergemakkelijkt door de opstelling van registers waarin verwijzingen naar de door de Commissie opgestelde of ontvangen documenten zijn opgenomen.

*Artikel 1***Definities**

Voor de toepassing van deze regeling wordt verstaan onder:

- *document*: iedere inhoud die de Commissie heeft opgesteld of ontvangen betreffende een materie die verband houdt met beleidsmaatregelen, acties en besluiten welke tot de bevoegdheid van de instelling behoren in het kader van haar officiële taken en ongeacht de drager ervan (op papier, in elektronische vorm, als geluids-, beeld- of audiovisuele opname);
- *dossier*: een samenstel van documenten met betrekking tot de activiteiten van de instelling ten behoeve van de bewijsvoering, rechtvaardiging en informatie en om de werkzaamheden zo efficiënt mogelijk te laten verlopen.

*Artikel 2***Doel**

De onderhavige bepalingen leggen de beginselen van het documentenbeheer vast.

Met het documentenbeheer moet het volgende worden gegarandeerd:

- het naar behoren opstellen, ontvangen en bewaren van de documenten;
- de identificatie van elk document door middel van passende tekens waardoor de documenten goed kunnen worden geordend, opgezocht en gemakkelijk ernaar kan worden verwezen;
- het bewaren van het geheugen van de instelling, het bijhouden van bewijzen van de beheerde activiteiten, de inachtneming van de juridische verplichtingen van de diensten;
- een gemakkelijke uitwisseling van informatie;
- de inachtneming van de verplichtingen van de instelling op het gebied van transparantie.

*Artikel 3***Uniforme voorschriften**

Bij het documentbeheer worden de volgende handelingen verricht:

- registratie,
- ordening,

- bewaring,
- de overdracht van de dossiers aan de historische archieven.

Deze handelingen worden verricht in het kader van uniforme voorschriften die op dezelfde wijze van toepassing zijn in alle directoraten-generaal en daarmee gelijkgestelde diensten van de Commissie.

Artikel 4

Registratie

Bij de ontvangst of de formele opstelling van een document binnen een dienst moet dit document, ongeacht de drager, worden geanalyseerd om na te gaan op welke manier het moet worden behandeld en of het bijgevolg al dan niet moet worden geregistreerd.

Een document dat door een dienst van de Commissie wordt opgesteld of ontvangen, moet worden geregistreerd wanneer het essentiële informatie bevat die niet van kortstondig belang is en/of wanneer het enig handelen of follow-up van de Commissie of een van haar diensten kan impliceren. Een door de Commissie opgesteld document wordt door de dienst waarbinnen het wordt opgesteld, in het eigen systeem geregistreerd. Een document dat door de instelling wordt ontvangen, wordt geregistreerd door de dienst van bestemming. Bij iedere verdere behandeling van de geregistreerde documenten wordt verwezen naar hun oorspronkelijke registratie.

De registratie moet het mogelijk maken de documenten die door de Commissie of een van haar diensten worden opgesteld of ontvangen, op duidelijke en betrouwbare wijze te identificeren zodat de voortgang van de desbetreffende documenten tijdens hun gehele levensduur kan worden vastgesteld.

Er worden registers opgesteld waarin de verwijzingen naar de documenten zijn opgenomen.

Artikel 5

Ordering

De directoraten-generaal en daarmee gelijkgestelde diensten stellen een op hun specifieke behoeften afgestemd ordeningsplan op.

Dit langs elektronische weg toegankelijke ordeningsplan is gekoppeld aan een gemeenschappelijke nomenclatuur die door het secretariaat-generaal voor alle diensten van de Commissie is vastgesteld. Deze nomenclatuur past in het kader van het activiteitengestuurd beheer (ABM) van de Commissie.

De geregistreerde documenten worden samengebracht in dossiers. Voor iedere aangelegenheid die onder de bevoegdheid van het directoraat-generaal of de daarmee gelijkgestelde dienst valt, wordt een enkel officieel dossier samengesteld. Ieder officieel dossier moet volledig zijn en overeenstemmen met de door de dienst in verband met de desbetreffende aangelegenheid verrichte activiteiten.

Het aanleggen van een dossier en de opneming ervan in het ordeningsplan van een directoraat-generaal of daarmee gelijkgestelde dienst valt onder de verantwoordelijkheid van de dienst die verantwoordelijk is voor het door het dossier bestreken werkterrein overeenkomstig de in alle directoraten-generaal of daarmee gelijkgestelde diensten vast te stellen praktische regelingen.

Artikel 6

Bewaring

Alle directoraten-generaal en daarmee gelijkgestelde diensten garanderen de fysieke bescherming van de documenten waarvoor zij verantwoordelijk zijn alsmede hun toegankelijkheid op korte en middellange termijn. Zij moeten de dossiers waarin deze documenten zijn opgenomen, kunnen overleggen of teruggeven.

De administratieve voorschriften en juridische verplichtingen bepalen de minimale bewaartermijn van een document.

Alle directoraten-generaal en daarmee gelijkgestelde diensten bepalen hun interne organisatiestructuur met het oog op de bewaring van hun dossiers. Ten aanzien van de minimale bewaartermijn binnen de diensten wordt rekening gehouden met een overeenkomstig de in artikel 12 bedoelde uitvoeringsbepalingen vast te stellen voor de gehele Commissie geldende gemeenschappelijke lijst.

Artikel 7

Voorselectie en overdracht aan de historische archieven

Onverminderd de in artikel 6 bedoelde minimale bewaartermijnen gaan de in artikel 9 bedoelde centra voor documenten-beheer op regelmatige tijdstippen en in samenwerking met de voor de dossiers verantwoordelijke diensten over tot een voorselectie van documenten en dossiers die later kunnen worden overgedragen aan de historische archieven van de Commissie. Na beoordeling van de voorstellen kunnen de historische archieven de overdracht van documenten of dossiers weigeren. Een dergelijke weigering moet met redenen worden omkleed en aan de betrokken dienst worden medegedeeld.

De dossiers en documenten die niet langer door de diensten behoeven te worden bewaard, worden uiterlijk 15 jaar na de opstelling ervan via het centrum voor documentenbeheer en onder het gezag van de directeur-generaal, overgedragen aan de historische archieven van de Commissie. Deze dossiers of documenten worden vervolgens overeenkomstig de in de in, artikel 12 bedoelde uitvoeringsbepalingen vervatte voorschriften gesorteerd om de te bewaren documenten te scheiden van die welke geen enkele administratieve of historische waarde hebben.

De historische archieven beschikken over speciale opslagplaatsen voor de overgedragen dossiers en documenten. Op verzoek worden de documenten en dossiers ter beschikking gesteld van het directoraat-generaal of de daarmee gelijkgestelde dienst waarvan zij zijn uitgegaan.

Artikel 8

Gerubriceerde documenten

Gerubriceerde documenten worden behandeld overeenkomstig de geldende veiligheidsvoorschriften.

Artikel 9

Centra voor documentenbeheer

Alle directoraten-generaal en daarmee gelijkgestelde diensten richten, rekening houdend met hun structuur en verplichtingen, een of meer centra voor documentenbeheer op of behouden de reeds bestaande.

De centra voor documentenbeheer zien erop toe dat de binnen hun directoraat-generaal of daarmee gelijkgestelde dienst opgestelde of ontvangen documenten worden beheerd overeenkomstig de vastgestelde voorschriften.

Artikel 10

Documentenbeheerder

De directeur-generaal of het diensthoofd wijst een documentenbeheerder aan.

In het kader van de invoering van een modern en efficiënt systeem voor documentenbeheer en archivering ziet de documentenbeheerder toe op:

- de identificatie van de soorten documenten en dossiers die specifiek zijn voor de werkterreinen van zijn directoraat-generaal of daarmee gelijkgestelde dienst;
- het opstellen van een lijst van bestaande gegevensbanken en specifieke systemen en haar bijwerking;
- de opstelling van het ordeningsplan van zijn directoraat-generaal of daarmee gelijkgestelde dienst;
- de opstelling van voor zijn directoraat-generaal of daarmee gelijkgestelde dienst specifieke regels en procedures ten behoeve van het beheer van documenten en dossiers, en de toepassing ervan;
- de organisatie, binnen zijn directoraat-generaal of daarmee gelijkgestelde dienst, van de opleiding van personeel dat met de uitvoering, controle en follow-up van de in de onderhavige bepalingen vervatte beheersvoorschriften is belast.

De documentenbeheerder draagt zorg voor de horizontale coördinatie tussen de centra voor documentenbeheer en de andere betrokken diensten.

Artikel 11

Interne groep

Er wordt een interne groep van documentenbeheerders opgericht, onder voorzitterschap van het secretariaat-generaal, die is belast met:

- het toezicht op de juiste en uniforme toepassing van deze bepalingen binnen de diensten;
- de behandeling van eventuele vragen die voortvloeien uit de toepassing van deze bepalingen;
- het bijdragen tot de opstelling van de in artikel 12 bedoelde uitvoeringsbepalingen;
- het melden van de behoeften van de directoraten-generaal en daarmee gelijkgestelde diensten op het gebied van opleiding en ondersteuning.

De interne groep van documentenbeheerders wordt bijeengeroepen door de voorzitter, hetzij op diens eigen initiatief, hetzij op verzoek van een directoraat-generaal of daarmee gelijkgestelde dienst.

Artikel 12

Uitvoeringsbepalingen

De uitvoeringsbepalingen van de onderhavige bepalingen worden vastgesteld en regelmatig bijgewerkt door de secretaris-generaal, in overeenstemming met de directeur-generaal Personeelszaken en administratie en op voorstel van de interne groep van documentenbeheerders.

Bij de bijwerking wordt met name rekening gehouden met:

- de ontwikkeling van nieuwe informatie- en communicatietechnologieën;

- de ontwikkeling van het documentenbeheer en de resultaten van communautair en internationaal onderzoek, met inbegrip van nieuwe normen op dit gebied;
- de verplichtingen van de Commissie wat betreft transparantie en toegang van het publiek tot de documenten en registers;
- de ontwikkeling op het gebied van de normalisatie en presentatie van de documenten van de Commissie en haar diensten;
- de vaststelling van de toepasselijke voorschriften inzake de bewijskracht van elektronische documenten.

Artikel 13

Tenuitvoerlegging binnen de diensten

De directeur-generaal of het diensthoofd zet de organisatorische, administratieve, materiële en personeelsstructuur op die noodzakelijk is voor de tenuitvoerlegging van de onderhavige bepalingen en de uitvoeringsbepalingen door zijn diensten.

Artikel 14

Informatie, opleiding en ondersteuning

Het secretariaat-generaal en het directoraat-generaal Personeelszaken en administratie dragen zorg voor de informatie-, opleidings- en ondersteuningsmaatregelen die noodzakelijk zijn voor de tenuitvoerlegging en toepassing van de onderhavige bepalingen binnen de directoraten-generaal en daarmee gelijkgestelde diensten.

Bij het vaststellen van opleidingsmaatregelen houden zij naar behoren rekening met de behoeften van de directoraten-generaal en daarmee gelijkgestelde diensten op het gebied van opleiding en ondersteuning zoals die worden gemeld door de interne groep van documentenbeheerders.

Artikel 15

Uitvoering van de regeling

Het secretariaat-generaal is belast met het toezicht op de uitvoering van de onderhavige bepalingen in coördinatie met de directeurs-generaal en de diensthoofden.

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 23 januari 2002

houdende zevende wijziging van Beschikking 2001/740/EG tot vaststelling van beschermende maatregelen in verband met mond- en klauwzeer in het Verenigd Koninkrijk*(kennisgeving geschied onder nummer C(2002) 292)***(Voor de EER relevante tekst)**

(2002/48/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Richtlijn 90/425/EEG van de Raad van 26 juni 1990 inzake veterinaire en zoötechnische controles in het intracommunautaire handelsverkeer in bepaalde levende dieren en producten in het vooruitzicht van de totstandbrenging van de interne markt ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 92/118/EEG ⁽²⁾, en met name op artikel 10,Gelet op Richtlijn 89/662/EEG van de Raad van 11 december 1989 inzake veterinaire controles in het intracommunautaire handelsverkeer in het vooruitzicht van de totstandbrenging van de interne markt ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 92/118/EEG, en met name op artikel 9,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Beschikking 2001/740/EG van de Commissie ⁽⁴⁾, laatstelijk gewijzigd bij Beschikking 2001/37/EG ⁽⁵⁾, betreft de vaststelling van beschermende maatregelen in verband met mond- en klauwzeer in het Verenigd Koninkrijk.
- (2) De Commissie heeft Beschikking 2001/304/EG inzake het merken en het gebruik van bepaalde dierlijke producten in verband met Beschikking 2001/172/EG tot vaststelling van beschermende maatregelen in verband met mond- en klauwzeer in het Verenigd Koninkrijk ⁽⁶⁾, laatstelijk gewijzigd bij Beschikking 2001/345/EG ⁽⁷⁾, vastgesteld. Krachtens deze beschikking, die in werking is getreden op 23 april 2001, wordt een rond stempel aangebracht op vlees en vleesproducten die in aanmerking komen voor verzending naar bestemmingen buiten Groot-Brittannië overeenkomstig de Beschikkingen 2001/172/EG, 2001/356/EG en 2001/740/EG.
- (3) De laatste uitbraak van mond- en klauwzeer in Groot-Brittannië is geregistreerd op 30 september 2001, d.i. meer dan drie maanden geleden, en in heel Groot-Brittannië is het serologische onderzoek om na te gaan of de in verband met de ziekte vastgestelde beperkingen kunnen worden ingetrokken, voltooid.

(4) Dankzij de verbeterde diergezondheidssituatie kunnen de meeste beperkingen, vooral die inzake de verzending uit Groot-Brittannië van producten van dierlijke oorsprong en van levende dieren van de gevoelige soorten, nu worden ingetrokken.

(5) Op grond van de huidige situatie moeten evenwel nog enkele beperkingen worden gehandhaafd inzake verplaatsingen van levende schapen, en moet een stricte controle worden uitgeoefend op de verzending van niet voor het handelsverkeer in aanmerking komend vlees dat is verkregen van dieren van gevoelige soorten die zijn geslacht tussen 1 februari 2001, de datum waarop het virus mogelijk is ingesleept, en 19 oktober 2001, de datum waarop Beschikking 2001/740/EG is vastgesteld op grond waarvan de verzending van bepaalde soorten vlees uit bepaalde gebieden onder bepaalde voorwaarden is toegestaan.

(6) Beschikking 2001/740/EG van de Commissie moet dienovereenkomstig worden gewijzigd.

(7) De situatie moet opnieuw worden bezien in de voor 5-6 februari 2002 geplande vergadering van het Permanent Veterinair Comité, en de maatregelen moeten indien nodig worden bijgesteld.

(8) De in deze beschikking vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Permanent Veterinair Comité,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

Beschikking 2001/740/EG van de Commissie wordt als volgt gewijzigd:

1. In artikel 1, lid 2, wordt punt 2.2 vervangen door:

„2.2. Onverminderd het bepaalde in Richtlijn 64/432/EEG van de Raad en in Beschikking 98/256/EG van de Raad, en de door de bevoegde autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk toegepaste beperkende maatregelen inzake verplaatsingen van ziektegevoelige dieren in en via Groot-Brittannië, is lid 1 niet van toepassing op de verzending van runderen en varkens uit het in bijlage II omschreven gebied.”

⁽¹⁾ PB L 224 van 18.8.1990, blz. 29.⁽²⁾ PB L 62 van 15.3.1993, blz. 49.⁽³⁾ PB L 395 van 30.12.1989, blz. 13.⁽⁴⁾ PB L 277 van 20.10.2001, blz. 30.⁽⁵⁾ PB L 15 van 17.1.2002, blz. 34.⁽⁶⁾ PB L 104 van 13.4.2001, blz. 6.⁽⁷⁾ PB L 122 van 3.5.2001, blz. 31.

2. Artikel 2 wordt vervangen door:

„Artikel 2

1. Het Verenigd Koninkrijk verzendt geen vlees als omschreven in lid 2, van runderen, schapen, geiten en varkens en andere evenhoevige dieren, dat afkomstig is uit Groot-Brittannië of verkregen is van dieren uit Groot-Brittannië.

2. Vlees als bedoeld in lid 1 omvat vers vlees, als omschreven in Richtlijn 64/433/EEG of Richtlijn 91/495/EEG, en „gehakt vlees en vleesbereidingen” als omschreven in Richtlijn 94/65/EG van de Raad.

3. Voorzover het vlees duidelijk is geïdentificeerd en sedert de datum van productie zowel bij het transport als bij de opslag gescheiden is gehouden van vlees dat overeenkomstig het bepaalde in deze beschikking niet in aanmerking komt voor verzending buiten het in bijlage II omschreven gebied, is het in lid 1 vastgestelde verbod niet van toepassing op het in lid 2 bedoelde vlees waarop het keurmerk is aangebracht als bedoeld in hoofdstuk XI van bijlage I bij Richtlijn 64/433/EEG of in hoofdstuk III van bijlage I bij Richtlijn 91/495/EEG, en dat

- a) is verkregen vóór 1 februari 2001, of
  - b) komt van dieren die na 19 oktober 2001 zijn geslacht of, wanneer het gaat om vlees van vrij wild van voor mond- en klauwzeer gevoelige soorten, gedood in het in bijlage II omschreven gebied, of
  - c) is verkregen van dieren die zijn gehouden en geslacht of, wanneer het gaat om vlees van vrij wild van voor mond- en klauwzeer gevoelige soorten, gedood buiten het in bijlage II omschreven gebied.
4. De controle op de inachtneming van bovengenoemde voorschriften wordt uitgeoefend door de bevoegde veterinaire autoriteit onder toezicht van de centrale veterinaire autoriteiten.

5. Vlees dat uit het Verenigd Koninkrijk naar andere lidstaten wordt verzonden, gaat vergezeld van een door een officiële dierenarts afgegeven certificaat. Op het certificaat wordt de volgende vermelding aangebracht:

„Dit vlees voldoet aan Beschikking 2001/740/EG van de Commissie van 19 oktober 2001 tot vaststelling van beschermende maatregelen in verband met mond- en klauwzeer in het Verenigd Koninkrijk.”.

3. Artikel 3 wordt vervangen door:

„Artikel 3

1. Het Verenigd Koninkrijk verzendt geen vleesproducten afkomstig van runderen, schapen, geiten en varkens of andere evenhoevige uit Groot-Brittannië, of bereid met vlees van voor mond- en klauwzeer gevoelige dieren die afkomstig zijn uit dat deel van het Verenigd Koninkrijk.

2. Het in lid 1 vastgestelde verbod geldt niet voor vleesproducten die aan de bij Richtlijn 77/99/EEG vastgestelde gezondheidsvoorschriften voldoen en die

a) zijn vervaardigd met vlees als omschreven in artikel 2, lid 3, of

b) een van de in artikel 4, lid 1, van Richtlijn 80/215/EEG van de Raad vastgestelde behandelingen hebben ondergaan, of waarbij tijdens de bereiding de pH in het gehele product tot minder dan 6 is verlaagd.

3. Vleesproducten die uit Groot-Brittannië naar andere lidstaten worden verzonden, gaan vergezeld van een officieel certificaat. Op het certificaat wordt de volgende vermelding aangebracht:

„Deze vleesproducten voldoen aan Beschikking 2001/740/EG van de Commissie van 19 oktober 2001 tot vaststelling van beschermende maatregelen in verband met mond- en klauwzeer in het Verenigd Koninkrijk.”.

4. In afwijking van het bepaalde in lid 3 kan, voor vleesproducten die aan de in lid 2 vastgestelde eisen voldoen en die zijn verkregen in een inrichting die zowel HACCP⁽¹⁾ toepast als een controleerbare standaard-werkmethode die garandeert dat aan de behandelingsnormen wordt voldaan en dat de desbetreffende gegevens worden geregistreerd, ermee worden volstaan dat de inachtneming van de in lid 2 vastgestelde eisen inzake de behandeling wordt vermeld in het handelsdocument waarvan de zending vergezeld gaat en dat is aangevuld overeenkomstig artikel 9, lid 1.

5. In afwijking van het bepaalde in lid 4, kan, voor vleesproducten die een zodanige hittebehandeling in hermetisch gesloten recipiënten hebben ondergaan dat de houdbaarheid gegarandeerd is, ermee worden volstaan dat zij vergezeld gaan van een handelsdocument waarin wordt verklaard welke hittebehandeling is toegepast.”.

4. Aan artikel 6, lid 3, wordt het volgende punt d) toegevoegd:

„d) vers en bevroren sperma van runderen en van varkens, dat na 15 januari 2002 in het in bijlage II omschreven gebied is verkregen overeenkomstig Richtlijn 88/407/EEG, respectievelijk Richtlijn 90/429/EEG.”.

5. Artikel 12 wordt geschrapt.

6. In artikel 16 wordt „28 februari 2002” vervangen door „31 maart 2002”.

7. De woorden „het Verenigd Koninkrijk, met uitzondering van Noord-Ierland en het eiland Man” in bijlage I, alsmede de volledige bijlage III worden geschrapt.

Artikel 2

Deze beschikking is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 23 januari 2002.

Voor de Commissie

David BYRNE

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ HACCP = Hazard Analysis and Critical Control Points.

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 23 januari 2002

houdende tweede wijziging van Beschikking 2001/304/EG inzake het merken en het gebruik van bepaalde dierlijke producten in verband met Beschikking 2001/172/EG tot vaststelling van beschermende maatregelen in verband met mond- en klauwzeer in het Verenigd Koninkrijk*(kennisgeving geschied onder nummer C(2002) 293)***(Voor de EER relevante tekst)**

(2002/49/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Richtlijn 90/425/EEG van de Raad van 26 juni 1990 inzake veterinaire en zoötechnische controles in het intracommunautaire handelsverkeer in bepaalde levende dieren en producten in het vooruitzicht van de totstandbrenging van de interne markt ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 92/118/EEG ⁽²⁾, en met name op artikel 10,

Gelet op Richtlijn 89/662/EEG van de Raad van 11 december 1989 inzake veterinaire controles in het intracommunautaire handelsverkeer in het vooruitzicht van de totstandbrenging van de interne markt ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 92/118/EEG, en met name op artikel 9,

Gelet op Richtlijn 64/433/EEG van de Raad van 26 juni 1964 betreffende de gezondheidsvoorschriften voor de productie en het in de handel brengen van vers vlees ⁽⁴⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 95/23/EG ⁽⁵⁾, en met name op artikel 6, lid 1, onder f),

Gelet op Richtlijn 77/99/EEG van de Raad van 21 december 1976 betreffende de gezondheidsvoorschriften voor de productie en het in de handel brengen van vleesproducten en bepaalde andere producten van dierlijke oorsprong ⁽⁶⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 97/76/EG van de Raad ⁽⁷⁾, en met name op artikel 3 A, punt 7, tweede streepje,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Op grond van de melding van uitbraken van mond- en klauwzeer in het Verenigd Koninkrijk heeft de Commissie Beschikking 2001/740/EG van 19 oktober 2001 tot vaststelling van beschermende maatregelen in verband met mond- en klauwzeer in het Verenigd Koninkrijk ⁽⁸⁾, laatstelijk gewijzigd bij Beschikking 2002/37/EG ⁽⁹⁾, vastgesteld.

⁽¹⁾ PB L 224 van 18.8.1990, blz. 29.⁽²⁾ PB L 62 van 15.3.1993, blz. 49.⁽³⁾ PB L 395 van 30.12.1989, blz. 13.⁽⁴⁾ PB L 121 van 29.7.1964, blz. 2012/64. Richtlijn bijgewerkt bij Richtlijn 91/497/EEG (PB L 268 van 24.9.1991, blz. 69).⁽⁵⁾ PB L 243 van 11.10.1995, blz. 7.⁽⁶⁾ PB L 26 van 31.1.1977, blz. 85. Richtlijn bijgewerkt bij Richtlijn 92/5/EEG (PB L 57 van 2.3.1992, blz. 1).⁽⁷⁾ PB L 10 van 16.1.1998, blz. 25.⁽⁸⁾ PB L 277 van 20.10.2001, blz. 30.⁽⁹⁾ PB L 15 van 17.1.2002, blz. 34.

(2) Op grond van Beschikking 2001/172/EG ⁽¹⁰⁾, en vervolgens de Beschikkingen 2001/356/EG ⁽¹¹⁾ en 2001/740/EG van de Commissie is de verzending uit Groot-Brittannië van vers vlees van voor mond- en klauwzeer gevoelige dieren en van met dergelijk vlees vervaardigde vleesproducten verboden, tenzij aan bepaalde voorwaarden wordt voldaan.

(3) Derhalve heeft de Commissie Beschikking 2001/304/EG van 11 april 2001 inzake het merken en het gebruik van bepaalde dierlijke producten in verband met Beschikking 2001/172/EG tot vaststelling van beschermende maatregelen in verband met mond- en klauwzeer in het Verenigd Koninkrijk ⁽¹²⁾, laatstelijk gewijzigd bij Beschikking 2001/345/EG ⁽¹³⁾, vastgesteld.

(4) De laatste uitbraak van mond- en klauwzeer in Groot-Brittannië is geconstateerd op 30 september 2001, d.i. meer dan drie maanden geleden, en in heel Groot-Brittannië is het serologische onderzoek om na te gaan of de in verband met de ziekte vastgestelde beperkingen kunnen worden ingetrokken, voltooid.

(5) Dankzij de verbeterde diergezondheidssituatie kunnen de meeste beperkingen, vooral die inzake de verzending uit Groot-Brittannië van producten van dierlijke oorsprong en van levende dieren van gevoelige soorten, nu worden ingetrokken.

(6) Als voorzorgsmaatregel evenwel moet nog steeds een stringente controle worden uitgeoefend op de verzending van vlees en vleesproducten, verkregen van dieren van gevoelige soorten die zijn geslacht tussen 1 februari 2001, de datum waarop het virus mogelijk is ingeslept, en 23 april 2001, de datum die is meegedeeld overeenkomstig artikel 3 van Beschikking 2001/304/EG, aangezien dat vlees en die vleesproducten niet in aanmerking komen voor het handelsverkeer.

(7) Beschikking 2001/304/EG moet dienovereenkomstig worden gewijzigd.

(8) De in deze beschikking vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Permanent Veterinair Comité,

⁽¹⁰⁾ PB L 62 van 2.3.2001, blz. 22.⁽¹¹⁾ PB L 125 van 5.5.2001, blz. 46.⁽¹²⁾ PB L 104 van 13.4.2001, blz. 6.⁽¹³⁾ PB L 122 van 3.5.2001, blz. 31.

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

Beschikking 2001/304/EG wordt als volgt gewijzigd:

1. Artikel 1, punt 1, wordt vervangen door:

„1. Krachtens artikel 5, lid 1, van Richtlijn 72/461/EEG mag het keurmerk als bedoeld in hoofdstuk XI van bijlage I bij Richtlijn 64/433/EEG of in hoofdstuk III van bijlage I bij Richtlijn 91/495/EEG, niet worden aangebracht op vers vlees dat aan de voorschriften van artikel 3 van Richtlijn 64/433/EEG van de Raad voldoet en van runderen, schapen, geiten of varkens is verkregen, op vers vlees dat aan de voorschriften van artikel 6 van Richtlijn 91/495/EEG voldoet en van andere evenhoevigen uit Groot-Brittannië is verkregen, noch op vlees dat in Groot-Brittannië is verwerkt tussen 1 februari 2001 en de datum van inwerkingtreding van de onderhavige beschikking.”.

2. Artikel 1, punt 5, wordt vervangen door:

„5. In afwijking van punt 1 mag vlees dat op grond van de Beschikkingen 2001/172/EG, 2001/356/EG of 2001/740/EG van de Commissie, in aanmerking komt voor

verzending uit Groot-Brittannië, worden gemerkt met het keurmerk als bedoeld in hoofdstuk XI van bijlage I bij Richtlijn 64/433/EEG of in hoofdstuk III van bijlage I bij Richtlijn 91/495/EEG.”.

3. Artikel 2, punt 1, tweede alinea, wordt vervangen door:

„In afwijking van de eerste alinea mogen vleesproducten die een van de in artikel 4, lid 1, van Richtlijn 80/215/EEG van de Raad vastgestelde behandelingen hebben ondergaan, of waarbij tijdens de bereiding de pH in het gehele product tot minder dan zes is verlaagd, worden gemerkt met het keurmerk als bedoeld in hoofdstuk VI van bijlage B bij Richtlijn 77/99/EEG.”.

Artikel 2

Deze beschikking is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 23 januari 2002.

Voor de Commissie

David BYRNE

Lid van de Commissie

EUROPESE ECONOMISCHE RUIMTE

TOEZICHTHOUDENDE AUTORITEIT VAN DE EVA

BESLUIT VAN DE TOEZICHTHOUDENDE AUTORITEIT VAN DE EVA

Nr. 152/01/COL

van 23 mei 2001

tot herziening van de richtsnoeren voor de toepassing van de EER-regels inzake milieusteun en houdende achtentwintigste wijziging van de formele en materiële regels op het gebied van de overheidssteun

DE TOEZICHTHOUDENDE AUTORITEIT VAN DE EVA,

Gelet op de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte ⁽¹⁾, en met name op de artikelen 61 tot 63,

Gelet op de Overeenkomst tussen de EVA-staten betreffende de oprichting van een Toezichthoudende Autoriteit en een Hof van Justitie ⁽²⁾, en met name op artikel 24 en artikel 1 van Protocol 3,

Overwegende dat de Toezichthoudende Autoriteit van de EVA ingevolge artikel 24 van de Toezichtovereenkomst uitvoering geeft aan de bepalingen inzake overheidssteun;

Overwegende dat de Toezichthoudende Autoriteit van de EVA ingevolge artikel 5, lid 2, onder b), van de Toezichtovereenkomst kennisgevingen en richtsnoeren doet uitgaan over aangelegenheden die in de EER-overeenkomst worden behandeld, indien die Overeenkomst of de Toezichtovereenkomst zulks uitdrukkelijk voorschrijft, of indien de Toezichthoudende Autoriteit van de EVA dit nodig acht;

Wijzend op de formele en materiële regels op het gebied van de overheidssteun ⁽³⁾, inzonderheid de bepalingen van hoofdstuk 15 (steun voor milieubescherming);

Overwegende dat de Europese Commissie op 21 december 2000 haar goedkeuring heeft gehecht aan de communautaire kaderregeling inzake staatssteun ten behoeve van het milieu ⁽⁴⁾;

Overwegende dat een uniforme toepassing van de EER-regels inzake overheidssteun in de gehele Europese Economische Ruimte dient te worden gewaarborgd;

Overwegende dat de Toezichthoudende Autoriteit van de EVA ingevolge punt II onder de titel „ALGEMEEN” aan het einde van bijlage XV bij de EER-overeenkomst, na overleg met de Commissie van de Europese Gemeenschappen, besluiten dient vast te stellen die overeenkomen met die van de Commissie teneinde ervoor te zorgen dat gelijke mededingingsvoorwaarden blijven bestaan;

Na overleg met de Europese Commissie;

Erop wijzend dat de Toezichthoudende Autoriteit van de EVA over deze kwestie de EVA-staten heeft geraadpleegd tijdens multilaterale bijeenkomsten van 31 maart 2000 en van 16 oktober 2000, alsmede in het schrijven van 11 april 2001 aan de EVA-staten,

⁽¹⁾ Hierna „EER-overeenkomst”.

⁽²⁾ Hierna „Toezichtovereenkomst”.

⁽³⁾ Richtsnoeren voor de toepassing en uitlegging van de artikelen 61 en 62 van de EER-overeenkomst en artikel 1 van Protocol 3 van de Toezichtovereenkomst, goedgekeurd en gepubliceerd door de Toezichthoudende Autoriteit van de EVA op 19 januari 1994 (PB L 231 van 3.9.1994; EER-supplement nr. 32 van 3.9.1994), laatstelijk gewijzigd bij Besluit nr. 78/00/COL van 12 april 2000 (PB L 274 van 26.10.2000), hierna genoemd „richtsnoeren overheidssteun”.

⁽⁴⁾ PB C 37 van 3.2.2001.

BESLUIT:

1. De richtsnoeren overheidssteun worden gewijzigd door de vervanging van het huidige hoofdstuk 15 door een nieuw hoofdstuk 15 inzake steun voor milieubescherming, vervat in bijlage I bij dit besluit.
2. Het besluit wordt, met inbegrip van bijlage I, bekendgemaakt in het EER-deel van het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* en het bijbehorende EER-supplement.
3. De EVA-staten worden van dit besluit in kennis gesteld door middel van een schrijven, vergezeld van een afschrift van het besluit, met inbegrip van bijlage I. De EVA-staten zal worden verzocht binnen een maand hun goedkeuring te hechten aan de voorgestelde maatregelen terzake zoals beschreven in de brief (zie ook de punten 67 tot en met 69 van de richtsnoeren).
4. De Europese Commissie wordt overeenkomstig Protocol 27, onder d), van de EER-overeenkomst van dit besluit in kennis gesteld door toezending van een afschrift van het besluit, met inbegrip van bijlage I.
5. Dit besluit is authentiek in de Engelse taal.

Gedaan te Brussel, 23 mei 2001.

Voor de Toezichhoudende Autoriteit van de
EVA

De voorzitter

Knut ALMESTAD

BIJLAGE I

„15. STEUN VOOR MILIEUBESCHERMING ⁽¹⁾A. **Inleiding**

1. In 1994 heeft de Toezichthoudende Autoriteit van de EVA (hierna: „de Autoriteit”) richtsnoeren inzake staatssteun ten behoeve van het milieu goedgekeurd, waarvan de geldigheidsduur op 31 december 1999 verstreek. Op 16 februari 2000 heeft de Autoriteit besloten de geldigheidsduur van deze richtsnoeren te verlengen tot 31 december 2000.
2. Sinds de goedkeuring van de richtsnoeren in 1994 zijn op internationaal niveau verdere maatregelen ontwikkeld, in het bijzonder na de goedkeuring van het Protocol van Kyoto. Er zijn de laatste jaren bijvoorbeeld meer milieubelastingen gekomen. Daardoor komen steunmaatregelen in de vorm van belastingverlaging en -vrijstelling ook meer voor. Er moeten dan ook nieuwe richtsnoeren worden vastgesteld, zodat de EVA-staten en de ondernemingen inzicht krijgen in de criteria die de Autoriteit hanteert wanneer zij moet beoordelen of de steunmaatregelen in de EVA-staten verenigbaar zijn met de EER-overeenkomst.
3. Bij de beoordeling van de verenigbaarheid van staatssteun in de milieusector moet rekening worden gehouden met de doelstellingen van het milieubeleid, waarbij met name het bevorderen van duurzame ontwikkeling voorop staat, overeenkomstig de artikelen 73 tot en met 75 en de negende overweging van de preambule van de EER-overeenkomst. Concurrentiebeleid en milieubeleid hoeven dan ook niet met elkaar in strijd te zijn, maar de eisen inzake milieubescherming moeten worden geïntegreerd in de omschrijving en uitvoering van het mededingingsbeleid, in het bijzonder om duurzame ontwikkeling te bevorderen.
4. Dat de langetermijnvereisten op milieugebied in aanmerking moeten worden genomen, wil nog niet zeggen dat elke steunmaatregel moet worden goedgekeurd. Er moet rekening worden gehouden met de betekenis van de steunmaatregel voor een duurzame ontwikkeling en voor de volledige toepassing van het beginsel dat de vervuiler betaalt. Bij bepaalde steunmaatregelen is dat zonder meer duidelijk, vooral wanneer ze tot een hoger niveau van milieubescherming leiden zonder dat dit ten koste gaat van de internalisering van de kosten. Andere maatregelen hebben daarentegen niet alleen negatieve gevolgen voor het handelsverkeer tussen de EVA-staten en de mededinging, maar kunnen ook indruisen tegen het beginsel dat de vervuiler betaalt en kunnen een duurzame ontwikkeling afremmen. Dit kan bijvoorbeeld gelden voor sommige steunmaatregelen die er uitsluitend op gericht zijn de aanpassing aan nieuwe normen te bevorderen ⁽²⁾.
5. Deze richtsnoeren bevatten beginselen om vast te stellen of steunmaatregelen in aanmerking komen voor een uitzondering op het algemene verbod op staatssteun dat in artikel 61, lid 1, van de EER-overeenkomst is vervat. Deze maatregelen kunnen onder andere de vorm hebben van:
  - steun voor milieubescherming volgens verschillende normen;
  - vrijstelling van milieubelastingen.

In de vergelijkbare kaderregeling van de Europese Commissie wordt steun om ondernemingen te helpen zich aan te passen aan verplichte communautaire normen of belastingvrijstelling die leidt tot lagere tarieven dan de verplichte minimumtarieven in de Gemeenschap, in het algemeen als onverenigbaar met de regels inzake staatssteun beschouwd. Steun die wordt verstrekt om aan strengere milieubeschermingsnormen te voldoen dan is voorgeschreven, kan echter onder bepaalde voorwaarden wel als verenigbaar worden beschouwd. Dat geldt ook voor belastingvrijstellingen van tijdelijke aard die niet strijdig zijn met verplichte communautaire minimumtarieven.

Met het oog op gelijke concurrentievoorwaarden in de gehele EER zal de Autoriteit daarom dezelfde uitgangspunten hanteren wanneer zij milieusteunmaatregelen beoordeelt op hun verenigbaarheid met de EER-overeenkomst. Dit houdt in dat in deze richtsnoeren wordt uitgegaan van de bestaande communautaire normen en belastingharmonisatiemaatregelen.

De Autoriteit beklemtoont dat dit niet betekent dat de EVA-staten verplicht zijn om de Gemeenschapswetgeving te volgen indien deze wetgeving geen onderdeel is van de EER-overeenkomst. Het is alleen de bedoeling deze normen en maatregelen te gebruiken als basis voor de beoordeling van de verenigbaarheid van steunmaatregelen met de werking van artikel 61, lid 3, van de EER-overeenkomst ⁽³⁾.

6. In deze richtsnoeren zal de Autoriteit vaststellen of en volgens welke voorwaarden steunmaatregelen noodzakelijk kunnen zijn om de bescherming van het milieu en de duurzame ontwikkeling te waarborgen zonder de mededinging en de economische groei onevenredig te belemmeren. Dit onderzoek moet worden gevoerd in het licht van de lessen die kunnen worden getrokken uit de werking van de in 1994 vastgestelde richtsnoeren en van de wijzigingen die sindsdien in het milieubeleid zijn ingevoerd.

⁽¹⁾ Dit hoofdstuk komt overeen met de communautaire kaderregeling inzake staatssteun ten behoeve van het milieu (PB C 37 van 3.2.2001, blz. 3).

⁽²⁾ Zie punt 5.

⁽³⁾ De Autoriteit herinnert aan het arrest van het EVA-Hof in de zaak tussen Noorwegen en de Autoriteit betreffende de Noorse gedifferentieerde socialezekerheidsbijdragen, waarin het Hof opmerkte dat een belastingstelsel van een EER/EVA-land in het algemeen niet onder de EER-overeenkomst valt. In bepaalde gevallen kan zo'n stelsel echter gevolgen hebben die ertoe leiden dat artikel 61, lid 1, van de EER-overeenkomst toch van toepassing is (EVA-Hof, Zaak E-6/98, Regering van Noorwegen tegen Toezichthoudende Autoriteit van de EVA, Verslag van het EVA-Hof, blz. 74, punt 34).

B. **Definities en toepassingsgebied**

7. *Het begrip milieubescherming*: in het kader van deze richtsnoeren verstaat de Autoriteit onder milieubescherming elke maatregel die gericht is op de preventie of het herstel van aantastingen van de natuurlijke omgeving of de natuurlijke hulpbronnen, dan wel op de aanmoediging van een rationeel gebruik van die hulpbronnen.

De Autoriteit is van mening dat energiebesparende maatregelen en maatregelen die het gebruik van hernieuwbare energiebronnen bevorderen, eveneens in de categorie maatregelen ten behoeve van de bescherming van het milieu vallen. Onder energiebesparende maatregelen worden meer bepaald maatregelen verstaan die de ondernemingen in staat stellen het energieverbruik in hun productiecycclus te verminderen. De aanpassing en de vervaardiging van machines of van vervoermiddelen die minder natuurlijke hulpbronnen verbruiken, vallen niet onder deze richtsnoeren. Maatregelen in fabrieken of andere productie-installaties die gericht zijn op een grotere veiligheid of een betere hygiëne, zijn belangrijk en kunnen eventueel in aanmerking komen voor bepaalde steunmaatregelen, maar vallen niet onder deze richtsnoeren.

Het begrip internalisering van de kosten: in deze richtsnoeren wordt onder internalisering verstaan dat ondernemingen alle met de bescherming van het milieu verbonden kosten in hun productiekosten moeten opnemen.

Het beginsel „de vervuiler betaalt”: volgens dit beginsel moeten de kosten van het bestrijden van de vervuiling voor rekening komen van degenen die de vervuiling hebben veroorzaakt.

Vervuiler: degene die direct of indirect schade toebrengt aan het milieu of de voorwaarden schept die deze schade veroorzaken ⁽⁴⁾.

Correcte prijsstelling: betekent dat in de prijzen van goederen of diensten de externe kosten verwerkt zijn die verband houden met de negatieve gevolgen voor het milieu die voortvloeien uit de productie en het op de markt brengen van die goederen of diensten.

Communautaire norm ⁽⁵⁾: binnen de Europese Gemeenschap verplichte norm waarbij de op milieugebied te bereiken niveaus zijn vastgesteld, alsmede de verplichting de beste beschikbare technische middelen te gebruiken die geen excessieve kosten meebrengen („best available techniques” of „BAT”) ⁽⁶⁾.

Hernieuwbare energiebronnen: de hernieuwbare niet-fossiele energiebronnen: windenergie, zonne-energie, geothermische energie, golfenergie, getijdenenergie, waterkrachtinstallaties met een vermogen van minder dan 10 MW en biomassa, waarbij biomassa is gedefinieerd als producten van de land- en bosbouw, plantaardig afval van de landbouw, de bosbouw en de levensmiddelenindustrie, onbehandeld houtafval en kurkafval ⁽⁷⁾.

Elektriciteit uit hernieuwbare energiebronnen: elektriciteit opgewekt in installaties die uitsluitend gebruikmaken van hernieuwbare energiebronnen, alsook de elektriciteit die met hernieuwbare energiebronnen is opgewekt in hybride-installaties die, in het bijzonder als noodvoorziening, ook met conventionele energiebronnen werken ⁽⁸⁾.

Milieubelasting: een heffing wordt als milieuheffing beschouwd wanneer de heffingsgrondslag is gerelateerd aan een duidelijk negatief milieueffect. Een heffing kan echter ook als milieuheffing worden beschouwd wanneer er een minder duidelijk, maar niettemin waarneembaar positief milieueffect van uitgaat. In het algemeen moeten de EVA-staten zelf het veronderstelde milieueffect van de heffing aantonen ⁽⁹⁾.

⁽⁴⁾ Aanbeveling van de Raad van 3 maart 1975 betreffende de toekenning der kosten en het optreden van de overheid op milieugebied (PB L 194 van 25.7.1975, blz. 1), opgenomen in de EER-overeenkomst door middel van bijlage XX, punt 33, van de besluiten waarvan de overeenkomstsluitende partijen nota dienen te nemen.

⁽⁵⁾ Zie punt 5 (indien dergelijke normen zijn opgenomen in de EER-overeenkomst, worden het EER-normen).

⁽⁶⁾ Het begrip „beste beschikbare technische middelen” („BAT”) is in de communautaire wetgeving ingevoerd bij Richtlijn 76/464/EEG van de Raad van 4 mei 1976 betreffende de verontreiniging veroorzaakt door bepaalde gevaarlijke stoffen die in het aquatisch milieu van de Gemeenschap worden geloosd (PB L 129 van 18.5.1976, blz. 23) en is, in licht gewijzigde vorm, overgenomen in Richtlijn 84/360/EEG van de Raad van 28 juni 1984 betreffende de bestrijding van door industriële inrichtingen veroorzaakte luchtverontreiniging (PB L 188 van 16.7.1984, blz. 20). Beide richtlijnen zijn opgenomen in de EER-overeenkomst door middel van bijlage XX. In Richtlijn 96/61/EG van de Raad van 24 september 1996 inzake geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging (PB L 257 van 10.10.1996, blz. 26) (de „IPPC-richtlijn”), is dit concept bevestigd en verder ontwikkeld. Ook deze richtlijn is opgenomen in de EER-overeenkomst door middel van bijlage XX. Tot het toepassingsgebied van de „IPPC-richtlijn” behoren installaties die een groot verontreinigingspotentieel hebben. Voor nieuwe installaties of ingrijpende wijzigingen van een bestaande installatie is de richtlijn sinds november 1999 van toepassing. Bestaande installaties moeten vóór oktober 2007 voldoen aan de regels van de „IPPC-richtlijn”. Tot aan deze datum blijven de bepalingen betreffende de „BAT” van de beide hierboven genoemde richtlijnen van toepassing. In de regel worden de concrete normen, dat wil zeggen de maximale emissie- of verbruikswaarden op basis van het gebruik van de beste beschikbare technische middelen, niet op EER-niveau, maar door de nationale autoriteiten vastgesteld.

⁽⁷⁾ Deze definitie komt uit het voorstel van de Commissie voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende de bevordering van elektriciteit uit hernieuwbare energiebronnen op de interne elektriciteitsmarkt (PB C 311 E van 31.10.2000, blz. 320). Nadat de richtlijn is goedgekeurd, zal de definitie in de uiteindelijke tekst worden toegepast. Zie in verband hiermee punt 5 van deze richtsnoeren.

⁽⁸⁾ Dezelfde opmerking geldt als bij voetnoot 7.

⁽⁹⁾ Mededeling van de Commissie — Milieubelastingen en -heffingen in de gemeenschappelijke markt (PB C 224 van 23.7.1997, blz. 6).

8. *Toepassingsgebied:* Deze richtsnoeren zijn van toepassing op steunmaatregelen ⁽¹⁰⁾ gericht op milieubescherming in alle door de EER-overeenkomst bestreken sectoren, met inbegrip van die waarvoor specifieke EER-regelingen op het gebied van staatssteun gelden (bewerking van staal ⁽¹¹⁾, scheepsbouw, automobiellindustrie, synthetische vezels en vervoer) ⁽¹²⁾. Steunmaatregelen ten behoeve van O & O op milieugebied vallen onder de richtsnoeren inzake staatssteun voor onderzoek en ontwikkeling ⁽¹³⁾. Evenzo is de Autoriteit van mening dat steunmaatregelen voor opleidingen op milieugebied niet specifiek genoeg zijn om afzonderlijk te worden behandeld, en zal daarom dergelijke steunmaatregelen toetsen aan de geldende voorschriften inzake opleidingssteun ⁽¹⁴⁾.

Op grond van artikel 3 van Beschikking nr. 2496/96/EGKS van de Commissie van 18 december 1996 houdende communautaire regels voor steun aan de ijzer- en staalindustrie ⁽¹⁵⁾, die via bijlage XV is opgenomen in de EER-overeenkomst, zal steun voor milieubescherming in de staalindustrie tot 22 juli 2002 worden getoetst aan hoofdstuk 15 van de richtsnoeren van de Autoriteit van 19 januari 1994 betreffende steun voor milieubescherming.

Deze richtsnoeren zijn niet van toepassing op gestrande kosten, die volgens specifieke regels zullen worden behandeld ⁽¹⁶⁾. De Autoriteit wijst erop dat de minimis-steun, d.w.z. steun aan een onderneming van maximaal 100 000 EUR voor drie jaar, niet onder artikel 61, lid 1, van de EER-overeenkomst valt. Dergelijke steunmaatregelen zullen worden getoetst aan de regels inzake de minimis-steun ⁽¹⁷⁾. De regels inzake de minimis-steun zijn echter niet van toepassing op vervoer, noch op de overige sectoren die onder artikel 27 en de protocollen 14 en 25 van de EER-overeenkomst vallen.

C. *Staatssteun en milieubeleid*

9. De artikelen 73 tot en met 75 van de EER-overeenkomst (cf. de negende overweging van de preambule) kennen de overeenkomstsluitende partijen uitdrukkelijk bevoegdheden toe op milieugebied. In deze bepalingen wordt uitgegaan van het beginsel dat de vervuiler betaalt, wat inhoudt dat de kosten die verband houden met milieubescherming net als andere productiekosten moeten worden geïnternaliseerd. Deze bepalingen gaan echter verder en stellen dat de eisen terzake van milieubescherming een bestanddeel moeten vormen van de andere beleidsterreinen van de overeenkomstsluitende partijen, en leggen de nadruk op preventief handelen. Het uitgangspunt dat ook op andere beleidsterreinen rekening moet worden gehouden met milieuaspecten, is samen met het begrip „duurzame ontwikkeling” terug te vinden in het vijfde communautaire actieprogramma voor het milieu, getiteld „Op weg naar duurzame ontwikkeling”, dat in 1993 werd goedgekeurd ⁽¹⁸⁾. Dit geeft aan dat de integratie van het milieubeleid en andere beleidsterreinen niet geheel naar tevredenheid verliep bij de traditionele aanpak, die bijna uitsluitend was gebaseerd op regulering en vooral op normen. In het programma wordt daarom gepleit voor het toepassen van meer verschillende beleidsinstrumenten. Afhankelijke van de juridische, technische, economische en maatschappelijke situatie, kunnen de milieudoelstellingen het best met verschillende instrumenten (regulering, vrijwillige actie en economische maatregelen) of verschillende combinaties daarvan worden verwezenlijkt. Zowel financiële stimulansen, bijvoorbeeld subsidies, als ontmoedigingen, in de vorm van belastingen en heffingen, spelen daarbij een rol.
10. In 1996 heeft de Europese Commissie een voortgangsverslag over het vijfde communautaire actieprogramma inzake het milieu opgemaakt. In dit verslag wordt vastgesteld dat de algemene strategie en de doelstellingen van het vijfde programma geldig blijven. Er is onmiskenbaar vooruitgang geboekt met de integratie van milieu- en duurzame ontwikkelingsaspecten in de andere beleidsterreinen. Er is echter nog steeds geen sprake van een echte attitudewijziging bij alle betrokkenen: beleidsmakers, ondernemingen en het grote publiek. Het is van belang dat het begrip gedeelde verantwoordelijkheid voor het milieu ingang vindt en dat aan het grote publiek duidelijk wordt gemaakt om welke problemen het gaat.
11. In 1999 heeft de Europese Commissie een algemene evaluatie van het vijfde actieprogramma vastgesteld. In het verslag wordt geconstateerd dat, hoewel het vijfde actieprogramma bij de betrokken partijen, burgers en beleidsmakers in andere sectoren het besef heeft doen toenemen dat ook zij actief milieudoelstellingen moeten nastreven, er in het algemeen minder vooruitgang geboekt is bij het ombuigen van economische en maatschappelijke trends die schadelijk zijn voor het milieu.

⁽¹⁰⁾ Deze richtsnoeren zijn niet gericht op een bespreking van het begrip staatssteun dat voortvloeit uit artikel 61, lid 1, van de EER-overeenkomst en uit de rechtspraak van het EVA-Hof, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen en het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen.

⁽¹¹⁾ Binnen de perken van het bepaalde van punt 8, tweede paragraaf.

⁽¹²⁾ De autoriteit wijst erop dat de onderhavige richtsnoeren alleen betrekking hebben op milieusteun, zonder afbreuk te doen aan de toepasselijkheid van andere bepalingen inzake staatssteun en binnen de perken van de in onderstaand punt 66 genoemde regels inzake de cumulatie van steun.

⁽¹³⁾ Hoofdstuk 14 van de richtsnoeren.

⁽¹⁴⁾ Hoofdstuk 18A van de richtsnoeren, tot Verordening (EG) nr. 68/2001 van de Commissie van 12 januari 2001 betreffende de toepassing van de artikelen 87 en 88 van het EG-Verdrag op opleidingssteun (PB L 10 van 13.1.2001, blz. 20) wordt opgenomen in de EER-overeenkomst.

⁽¹⁵⁾ PB L 338 van 28.12.1996, blz. 42.

⁽¹⁶⁾ Onder gestrande kosten worden de kosten verstaan die ondernemingen moeten dragen ten gevolge van verplichtingen die zij in het verleden zijn aangegaan, maar die zij niet langer kunnen nakomen in verband met de liberalisering van de betrokken sector.

⁽¹⁷⁾ Hoofdstuk 12 van de richtsnoeren, tot Verordening (EG) nr. 69/2001 van de Commissie van 12 januari 2001 betreffende de toepassing van de artikelen 87 en 88 van het EG-Verdrag op de de minimis-regel (PB L 10 van 13.1.2001, blz. 30) wordt opgenomen in de EER-overeenkomst.

⁽¹⁸⁾ PB C 138 van 17.5.1993, blz. 1, opgenomen in de EER-overeenkomst door middel van artikel 3 van Protocol 31 bij de Overeenkomst.

12. In de evaluatie wordt voorts opgemerkt dat het steeds duidelijker wordt „dat schade aan het milieu kosten meebrengt voor de samenleving als geheel en, omgekeerd, dat milieuactie baten kan opleveren in de vorm van economische groei, werkgelegenheid en concurrentievermogen”, alsmede dat „het van cruciaal belang [is] te komen tot een daadwerkelijke toepassing van het beginsel dat de vervuiler betaalt en van het beginsel dat alle milieukosten volledig moeten worden geïnternaliseerd”⁽¹⁹⁾.
13. Tegen deze achtergrond bezien en met het oog op een uniform toezicht op het gebied van staatssteun in de gehele EER, moet het beleid van de Autoriteit inzake het toezicht op staatssteun ten behoeve van het milieu aan een dubbele vereiste voldoen:
  - a) enerzijds moet de mededinging op de markten worden gewaarborgd en moeten de voltooiing van de interne markt en een groter concurrentievermogen van de ondernemingen worden bevorderd;
  - b) anderzijds moet het beleid garanderen dat de eisen inzake milieubescherming worden geïntegreerd in de omschrijving en de uitvoering van het mededingingsbeleid, in het bijzonder met het oog op het bevorderen van duurzame ontwikkeling. De Autoriteit is van mening dat het internaliseren van de milieukosten een prioritaire doelstelling is, die met verschillende middelen kan worden bereikt, onder meer met instrumenten die gebaseerd zijn op de marktwerking of met instrumenten die op regelgeving zijn gebaseerd, omdat deze middelen het meest geschikt zijn om de hierboven beschreven doelstellingen te bereiken.
14. De internalisering van de kosten draagt bij tot een correcte prijsstelling, omdat de deelnemers aan het economische verkeer zich bij de besteding van hun financiële middelen laten leiden door de prijzen van de goederen en diensten die zij willen kopen. In het voortgangsverslag over het vijfde communautaire actieprogramma wordt beklemtoond dat een dergelijke correcte prijsstelling niet bereikt is, omdat de prijzen de ecologische kosten niet weergeven. Daardoor is het moeilijker om het publiek bewust te maken van deze kosten en wordt een overmatige exploitatie van de natuurlijke hulpbronnen in de hand gewerkt.
15. Een correcte prijsstelling in alle fasen van het economische proces is het beste middel om alle deelnemers aan het economische verkeer bewust te maken van de kosten van milieubescherming. Naast de potentieel negatieve gevolgen voor het handelsverkeer en de mededinging druisen steunmaatregelen in het algemeen in tegen deze doelstelling van een correcte prijsstelling, omdat zij bepaalde ondernemingen in staat stellen hun kosten kunstmatig te drukken en de kosten van milieubescherming aan het zicht van de consument te onttrekken. Bepaalde steunmaatregelen kunnen op termijn derhalve ten koste gaan van de doelstelling van een duurzame ontwikkeling.
16. De richtsnoeren inzake steun voor milieubescherming die de Autoriteit in 1994 heeft goedgekeurd, vormen een integrerend deel van dit beleid. Het beginsel dat de vervuiler betaalt en het feit dat ondernemingen de kosten voor milieubescherming moeten internaliseren, pleiten in het algemeen tegen de toekenning van steun aan de ondernemingen.
17. In de richtsnoeren is evenwel bepaald dat steunmaatregelen in twee gevallen gerechtvaardigd kunnen zijn:
  - a) in bepaalde specifieke omstandigheden is een volledige internalisering van de werkelijke kosten nog niet mogelijk en kunnen steunmaatregelen, als tijdelijk alternatief, ondernemingen ertoe aanzetten zich aan te passen aan de normen;
  - b) de steunmaatregelen kunnen eveneens een stimulans zijn voor ondernemingen om de normen te overtreffen of extra investeringen uit te voeren om hun installaties minder vervuilend te maken.
18. In de in 1994 vastgestelde richtsnoeren inzake staatssteun voor milieubescherming was de Autoriteit van mening dat een totale internalisering van de kosten in bepaalde gevallen nog niet mogelijk was en dat steunmaatregelen tijdelijk onontbeerlijk konden zijn. Sinds 1994 hebben zich echter de volgende wijzigingen voorgedaan:
  - a) ondernemingen hebben zeven jaar de tijd gehad om zich in te stellen op de geleidelijke toepassing van het beginsel dat de vervuiler betaalt en op de internalisering van de kosten;
  - b) in het verslag van de Europese Commissie van 1996 over de voortgang van het vijfde programma en in de algemene evaluatie van 1999 is bevestigd dat de werkelijke kosten in de prijs moeten worden verwerkt en dat gebruik moet worden gemaakt van marktinstrumenten om wezenlijke vooruitgang te boeken op weg naar een beter milieu;
  - c) het gebruik van marktinstrumenten en van een correcte prijsstelling wordt eveneens aangemoedigd in het Protocol van Kyoto inzake klimaatveranderingen.
19. Derhalve is de Autoriteit van mening dat steunverlening niet langer de veronachtzaming van de werkelijke kosten mag compenseren. Teneinde op lange termijn rekening te houden met milieueisen is een correcte prijsstelling noodzakelijk en moeten de milieubeschermingskosten volledig in de kostprijs worden verwerkt. Om die reden is de Autoriteit van mening dat steunverlening niet langer gerechtvaardigd is bij investeringen die er slechts toe leiden dat ondernemingen voldoen aan bestaande of nieuwe technische normen van de Gemeenschap⁽²⁰⁾. De Autoriteit is evenwel van oordeel dat in verband met de specifieke moeilijkheden die kleine en

⁽¹⁹⁾ Mededeling van de Commissie — Het milieu in Europa: Wat zijn de vooruitzichten? De algemene evaluatie van het beleidsplan en actieprogramma van de Europese Gemeenschap op het gebied van het milieu en duurzame ontwikkeling „Op weg naar duurzame ontwikkeling” (COM(1999) 543 def. van 24 november 1999).

⁽²⁰⁾ Cf. de definitie van „communautaire norm” in punt 7. Zie ook punt 5.

middelgrote ondernemingen („KMO's”) ondervinden, in de mogelijkheid dient te worden voorzien dat deze ondernemingen steun krijgen om zich aan te passen aan nieuwe communautaire normen gedurende een periode van drie jaar te rekenen vanaf de vaststelling van de betrokken normen⁽²¹⁾. Steunmaatregelen kunnen daarentegen nuttig zijn wanneer zij een stimulans zijn om een hoger beschermingsniveau te bereiken dan vereist is volgens de communautaire normen. Dit is het geval wanneer een EVA-staat besluit nationale normen vast te stellen die strenger zijn dan de communautaire normen, waardoor een hoger beschermingsniveau wordt bereikt. Hetzelfde geldt wanneer een onderneming in milieubescherming investeert en daarmee de strengste geldende communautaire normen overtreft, of wanneer er geen communautaire normen zijn.

De energiesector en belastingverlagingen: een bijzonder geval

20. Sinds de goedkeuring van de richtsnoeren van 1994 heeft de energiesector ingrijpende wijzigingen ondergaan, waarmee rekening moet worden gehouden.
21. In sommige EVA-staten zijn of worden heffingen met gunstige milieubeschermingseffecten ingevoerd, of wordt overwogen dergelijke heffingen in te voeren. Soms wordt aan bepaalde categorieën ondernemingen belastingvrijstelling of -verlaging toegekend om te vermijden dat zij in een moeilijke concurrentiepositie terechtkomen. De Autoriteit is van mening dat dergelijke maatregelen steunmaatregelen kunnen vormen in de zin van artikel 61, lid 1, van de EER-overeenkomst. De negatieve aspecten van die steunmaatregelen kunnen echter worden gecompenseerd door de positieve gevolgen van de invoering van heffingen. Dientengevolge is de Autoriteit van mening dat vrijstellingen onder bepaalde voorwaarden en voor een beperkte periode aanvaardbaar kunnen zijn indien zij noodzakelijk zijn om belastingen die voor alle producten gelden, in te kunnen voeren of te handhaven. Als aan de voorwaarden wordt voldaan, kan deze periode tien jaar duren. Bij het verstrijken van die periode behouden de EVA-staten de mogelijkheid om de betrokken maatregelen opnieuw aan te melden bij de Autoriteit, die in haar analyse dezelfde aanpak kan volgen, evenwel rekening houdend met de gunstige resultaten die op milieugebied zijn geboekt.
22. Soms worden maatregelen getroffen om het gebruik van hernieuwbare energiebronnen en warmtekrachtkoppeling te bevorderen. De Autoriteit is van mening dat maatregelen ten gunste van hernieuwbare energiebronnen en warmtekrachtkoppeling onder bepaalde voorwaarden aanvaardbaar zijn, ook al vormen zij staatssteun. Het moet echter vast staan dat dergelijke steunmaatregelen niet in strijd zijn met andere bepalingen van de EER-overeenkomst.

D. Algemene voorwaarden voor de goedkeuring van milieusteun

D.1. Investeringssteun

D.1.1. Tijdelijke investeringssteun ten behoeve van KMO's om deze in staat stellen zich aan te passen aan nieuwe communautaire normen⁽²²⁾

23. Gedurende een periode van drie jaar, te rekenen vanaf de goedkeuring⁽²³⁾ van nieuwe communautaire normen, kan investeringssteun ten behoeve van KMO's worden goedgekeurd om deze te laten voldoen aan de nieuwe normen. Deze steun mag maximaal 15 % bruto van de in aanmerking komende kosten bedragen.

D.1.2. Algemene voorwaarden voor de goedkeuring van investeringssteun voor het overtreffen van de communautaire normen⁽²⁴⁾

24. Steun voor investeringen die ondernemingen in staat stellen de toepasselijke communautaire normen te overtreffen, kan worden toegekend tot een maximum van 30 % bruto van de voor steun in aanmerking komende investeringskosten, zoals deze in punt 32 zijn gedefinieerd. Deze voorwaarden gelden ook wanneer ondernemingen investeren bij ontstentenis van communautaire normen, of wanneer ondernemingen moeten investeren om zich aan te passen aan nationale normen die strenger zijn dan de toepasselijke communautaire normen.

D.1.3. Investeringssteun op energiegebied

25. Investeringssteun ten behoeve van energiebesparingen, zoals gedefinieerd in punt 7, worden gelijkgesteld met investeringen ten behoeve van het milieu. Deze investeringen spelen in economisch opzicht een belangrijke rol voor het bereiken van milieudoelstellingen⁽²⁵⁾. Daarom komen deze investeringen in aanmerking voor investeringssteun tegen het basistarief van 40 % van de in aanmerking komende kosten.

⁽²¹⁾ De datum van goedkeuring in de Gemeenschap geldt als uitgangspunt voor de berekening van de toegestane periode, zie punt 5 en punt 7.

⁽²²⁾ Cf. de definitie van „communautaire norm” in punt 7. Zie ook punt 5.

⁽²³⁾ Hier geldt dezelfde opmerking als bij voetnoot 21.

⁽²⁴⁾ Cf. de definitie van „communautaire norm” in punt 7. Zie ook punt 5.

⁽²⁵⁾ Zie mededeling van de Commissie aan de Raad, het Europees Parlement, het Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's: Actieplan voor energie-efficiëntie in de Europese Gemeenschap (COM(2000) 247 def. van 26 april 2000).

26. Investerings ten behoeve van warmtekrachtkoppeling komen eveneens in aanmerking voor toepassing van deze richtsnoeren, indien kan worden aangetoond dat de betrokken maatregelen gunstig zijn voor de bescherming van het milieu, omdat het conversierendement⁽²⁶⁾ bijzonder hoog is, omdat het energieverbruik door deze maatregelen wordt beperkt of omdat het productieproces minder schadelijk is voor het milieu⁽²⁷⁾. De Autoriteit zal meer bepaald rekening houden met het soort primaire energie dat in het productieproces wordt gebruikt. Deze investeringen komen in aanmerking voor investeringssteun tegen het basistarief van 40 % van de in aanmerking komende kosten.
27. Investerings ten behoeve van hernieuwbare energie worden gelijkgesteld met investeringen ten behoeve van het milieu die bij afwezigheid van communautaire normen worden gedaan⁽²⁸⁾. Hierbij moet ook in aanmerking worden genomen dat maatregelen ten behoeve van hernieuwbare energiebronnen tot de langetermijnmaatregelen behoren die maximaal moeten worden aangemoedigd⁽²⁹⁾. Investerings ten behoeve van deze energiebronnen komen dan ook in aanmerking voor het basissteunpercentage van 40 % van de subsidiabele kosten.

De Autoriteit is van mening dat ook het gebruik gestimuleerd moet worden van installaties voor hernieuwbare energie, waarmee een gehele gemeenschap (bijvoorbeeld een eiland of een agglomeratie) in een stelsel van zelfvoorziening bevoorrad kan worden. Investerings die in dit verband worden gedaan, kunnen in aanmerking komen voor een toeslag van 10 procentpunt bovenop het basistarief van 40 % van de subsidiabele kosten.

De Autoriteit is van oordeel dat wanneer kan worden aangetoond dat investeringssteun ten behoeve van hernieuwbare energiebronnen noodzakelijk is, de EVA-staten steun mogen toekennen die kan oplopen tot het totale bedrag van de in aanmerking komende kosten. Deze installaties kunnen dan niet voor enige andere vorm van ondersteuning in aanmerking komen.

D.1.4. *Verhoging voor ondernemingen die in steungebieden zijn gevestigd*

28. In gebieden die voor steun in aanmerking komen op grond van nationale steunregelingen ten behoeve van de regio's, kunnen ondernemingen steun ontvangen die wordt toegekend ten behoeve van de regionale ontwikkeling. Teneinde deze ondernemingen aan te moedigen bijkomende milieu-investerings te verrichten moeten zij, in voorkomend geval, in aanmerking kunnen komen voor een hoger steunbedrag om rekening te houden met de milieu-investering die in overeenstemming met punt 24 is uitgevoerd⁽³⁰⁾.
29. In de gebieden die voor steun in aanmerking komen, wordt het maximale milieusteunpercentage dat van toepassing is op de daarvoor in aanmerking komende kosten, zoals gedefinieerd in punt 32, derhalve als volgt vastgesteld:

in steungebieden is het maximale steunpercentage de hoogste van de volgende twee mogelijkheden:

- a) ofwel het basistarief dat van toepassing is op investeringssteun ten gunste van het milieu, d.w.z. 30 % bruto (algemeen stelsel), of 40 % bruto (voor energiebesparingen, voor investeringen ten behoeve van hernieuwbare energiebronnen en voor investeringen ten behoeve van warmtekrachtkoppeling) of 50 % bruto (voor investeringen ten gunste van hernieuwbare energiebronnen die een gehele gemeenschap bevoorraden), te verhogen met 5 procentpunten bruto voor gebieden die onder artikel 61, lid 3, onder c), vallen en met 10 procentpunten bruto voor gebieden die onder artikel 61, lid 3, onder a), van de EER-overeenkomst vallen⁽³¹⁾
- b) ofwel het regionale steunpercentage, vermeerderd met 10 procentpunten bruto.

D.1.5. *Verhoging voor KMO's*

30. Voor kleine en middelgrote ondernemingen die de in de punten 24 tot en met 27 bedoelde investeringen doen, kan de steun worden verhoogd met 10 procentpunten bruto⁽³²⁾. In deze richtsnoeren wordt de definitie van KMO's gebruikt die wordt gegeven in de toepasselijke EER-regel⁽³³⁾.

De genoemde verhogingen voor steungebieden en voor KMO's kunnen worden gecumuleerd, maar het maximale milieusteunpercentage mag in geen geval meer bedragen dan 100 % bruto van de voor steun in aanmerking komende kosten. De KMO's kunnen niet in aanmerking komen voor een dubbele verhoging krachtens de bepalingen die van toepassing zijn op regionale steunmaatregelen, enerzijds, en de bepalingen die van toepassing zijn op milieugebied, anderzijds⁽³⁴⁾.

⁽²⁶⁾ Met „conversierendement” wordt bedoeld de verhouding tussen de hoeveelheid primaire energie die gebruikt wordt om secundaire energie op te wekken en de hoeveelheid secundaire energie die daadwerkelijk wordt geproduceerd. Dit rendement wordt als volgt berekend: (geproduceerde elektrische energie + geproduceerde thermische energie)/gebruikte energie.

⁽²⁷⁾ Zie de resolutie van de Raad van 18 december 1997 betreffende een communautaire strategie voor de bevordering van warmtekrachtkoppeling (PB C 4 van 8.1.1998, blz. 1).

⁽²⁸⁾ Cf. de definitie van „communautaire norm” in punt 7. Zie ook punt 5.

⁽²⁹⁾ Resolutie van de Raad van 8 juni 1998 betreffende duurzame energiebronnen (PB C 198 van 24.6.1998, blz. 1).

⁽³⁰⁾ Deze verhogingen worden niet toegepast wanneer de EVA-staat de investeringssteun toekent op grond van punt 27, derde alinea (steun ten bedrage van 100 % van de in aanmerking komende kosten).

⁽³¹⁾ Investerings in steungebieden komen voor investeringssteun in aanmerking indien voldaan is aan de voorwaarden van hoofdstuk 25 van de richtsnoeren inzake regionale steunmaatregelen.

⁽³²⁾ Deze verhogingen worden niet toegepast wanneer de EVA-staat investeringssteun toekent op grond van punt 27, derde alinea (steun ten bedrage van maximaal 100 % van de in aanmerking komende kosten).

⁽³³⁾ Dat is de definitie in hoofdstuk 10.2 van de richtsnoeren inzake steun aan het midden- en kleinbedrijf, die overeenkomt met de definitie in Aanbeveling 96/280/EG van de Commissie (PB L 107 van 30.4.1996, blz. 4).

⁽³⁴⁾ De investeringen door KMO's komen in aanmerking voor investeringssteun op grond van Verordening (EG) nr. 70/2001 van de Commissie van 12 januari 2001 betreffende de toepassing van de artikelen 87 en 88 van het EG-Verdrag op staatssteun voor kleine en middelgrote ondernemingen (PB L 10 van 13.1.2001, blz. 33), die via bijlage XV zal worden opgenomen in de EER-overeenkomst.

D.1.6. Relevante investeringen

31. De betrokken investeringen zijn investeringen in gronden (wanneer deze absoluut noodzakelijk zijn om aan de milieudoelstellingen te voldoen), gebouwen, installaties en uitrustingen, die erop gericht zijn vervuiling of hinder te beperken of te beëindigen of de productiemethoden aan te passen met het oog op de bescherming van het milieu.

Ook uitgaven voor technologieoverdracht in de vorm van de verwerving van octrooien en van exploitatielicenties of licenties voor al dan niet geoctrooierde technische kennis kunnen voor steun in aanmerking komen. Deze immateriële activa moeten evenwel aan de volgende voorwaarden voldoen:

- a) zij moeten als activa kunnen worden afgeschreven;
- b) zij moeten tegen marktvoorwaarden zijn verworven van een organisatie waarin de verwerfer geen directe of zijdelingse zeggenschap uitoefent;
- c) zij moeten in het actief van de ondernemingsbalans zijn opgenomen en voor ten minste vijf jaar bij de begunstigde blijven en worden geëxploiteerd, tenzij het om verouderde technieken gaat. Indien de activa in de loop van deze vijf jaar worden verkocht, moet de opbrengst van deze verkoop worden afgetrokken van de voor steun in aanmerking komende kosten en moet in voorkomende gevallen het bedrag van de steun geheel of gedeeltelijk worden terugbetaald.

D.1.7. Voor steun in aanmerking komende kosten

32. Alleen de extra investeringskosten die noodzakelijk zijn voor het verwezenlijken van de milieudoelstellingen komen voor steun in aanmerking.

Dit houdt in dat wanneer de investeringskosten voor de bescherming van het milieu niet gemakkelijk kunnen worden gescheiden van de totale kosten, de Autoriteit rekening zal houden met objectieve en doorzichtige berekeningsmethoden, waarbij bijvoorbeeld wordt uitgegaan van de kosten van een investering die in technisch opzicht vergelijkbaar is, maar waarmee niet hetzelfde niveau van milieubescherming kan worden bereikt.

In ieder geval moeten de in aanmerking komende kosten worden berekend exclusief de voordelen van een eventuele capaciteitsverhoging, de kostenbesparingen gedurende de eerste vijf jaar van de gebruiksduur van de investering en de extra bijproducten gedurende diezelfde periode van vijf jaar⁽³⁵⁾.

Op het gebied van hernieuwbare energie zijn de investeringskosten die voor steun in aanmerking komen, in de regel de extra kosten van de onderneming ten opzichte van een traditionele installatie voor de opwekking van energie van dezelfde capaciteit.

In het geval van aanpassing van KMO's aan nieuwe communautaire normen⁽³⁶⁾, omvatten de voor steun in aanmerking komende kosten de extra investeringskosten om het voor de nieuwe communautaire normen vereiste beschermingsniveau te bereiken.

In het geval van aanpassing aan nationale normen die bij ontstentenis van communautaire normen zijn vastgesteld, omvatten de voor steun in aanmerking komende kosten de extra investeringskosten om het voor de nationale normen vereiste beschermingsniveau te bereiken.

In het geval van aanpassing aan nationale normen die strenger zijn dan de communautaire normen, omvatten de voor steun in aanmerking komende kosten de extra investeringskosten om het beschermingsniveau te bereiken dat de communautaire normen overtreft. Kosten die verband houden met investeringen om het door de communautaire normen vereiste beschermingsniveau te bereiken, komen niet voor steun in aanmerking.

Bij ontstentenis van normen komen de investeringkosten in aanmerking die noodzakelijk zijn om een milieubeschermingsniveau te bereiken dat hoger is dan het niveau dat zonder enige milieusteun door de betrokken onderneming of ondernemingen zou worden bereikt.

D.1.8. Sanering van vervuilde industrieterreinen

33. De investeringen die ondernemingen verrichten om de aantasting van het milieu te herstellen door middel van de sanering van vervuilde industrieterreinen, kunnen binnen de werkingssfeer van deze richtsnoeren vallen⁽³⁷⁾. Daarbij kan het gaan om de aantasting van de kwaliteit van de bodem en het oppervlakte- of grondwater⁽³⁸⁾.

Wanneer vaststaat wie de vervuiler is, dient deze, overeenkomstig het beginsel dat de vervuiler betaalt, de sanering te financieren en mag geen staatssteun worden gegeven. Met „de vervuiler” wordt degene bedoeld die krachtens het toepasselijke recht van de EVA-staten aansprakelijk is voor de vervuiling, onverminderd de vaststelling van EER-voorschriften terzake.

⁽³⁵⁾ Betreffen de investeringen uitsluitend milieubescherming zonder dat dit enige andere economische baten oplevert, dan worden geen aanvullende verminderingen in rekening gebracht voor de vaststelling van de in aanmerking komende kosten.

⁽³⁶⁾ Cf. de definitie van „communautaire norm” in punt 7. Zie ook punt 5.

⁽³⁷⁾ De Autoriteit herinnert eraan dat saneringsactiviteiten die door de overheid worden verricht, als dusdanig buiten de werkingssfeer van artikel 61 van de EER-overeenkomst vallen. Er kan evenwel een staatssteunprobleem ontstaan wanneer de terreinen na de sanering ervan onder hun marktwaarde worden overgedragen aan ondernemingen.

⁽³⁸⁾ Voor de sanering van vervuilde locaties worden alle uitgaven die door de onderneming worden gedaan om het terrein te saneren, beschouwd als in aanmerking komende investeringen ongeacht of zij boekhoudkundig als een vast actief kunnen worden geboekt.

Wanneer de vervuiler niet bekend is of niet aansprakelijk kan worden gesteld voor de kosten, kan de persoon die belast is met de sanering van het terrein, voor deze werkzaamheden steun krijgen ⁽³⁹⁾.

De steun voor het saneren van vervuilde locaties kan tot 100 % van de in aanmerking komende kosten bedragen, vermeerderd met 15 % van de kosten van de werkzaamheden. De voor steun in aanmerking komende kosten zijn gelijk aan de kosten van de werkzaamheden, verminderd met de waardestijging van het terrein.

Het totale bedrag van de steun kan in geen geval hoger zijn dan de daadwerkelijke uitgaven van de onderneming.

D.1.9. Verhuizing van ondernemingen

34. De Autoriteit is van mening dat verhuizingen van ondernemingen naar nieuwe locaties in de regel niet onder de noemer milieubescherming vallen en derhalve geen aanleiding geven tot de toekenning van steun uit hoofde van deze richtsnoeren.

De toekenning van steun kan echter gerechtvaardigd zijn wanneer een onderneming in een stedelijke omgeving of een Natura 2000-zone ⁽⁴⁰⁾ overeenkomstig de wet een activiteit uitoefent die aanzienlijke vervuiling veroorzaakt en, wegens die locatie, haar vestigingsplaats moet verlaten om zich in een geschikter gebied te vestigen.

Hiervoor moet cumulatief aan de volgende criteria worden voldaan:

- a) de verandering van locatie moet ingegeven zijn door milieuoverwegingen en het gevolg zijn van een administratief of gerechtelijk bevel tot verhuizing, en
- b) de onderneming moet aan de strengste milieunormen in het nieuwe vestigingsgebied voldoen.

De onderneming die aan deze voorwaarden voldoet, kan in aanmerking komen voor investeringssteun overeenkomstig de in punt 24 vervatte bepalingen. Voorts is punt 30 betreffende de toekenning van een verhoging voor KMO's van toepassing.

Bij de vaststelling van het bedrag van de bij steunmaatregelen voor de verhuizing van ondernemingen in aanmerking komende kosten zal de Autoriteit enerzijds rekening houden met de opbrengst van de verkoop of verhuur van de verlaten installaties en terreinen alsook met de eventuele onteigeningsvergoeding, en anderzijds met de kosten van de koop van een terrein, de bouw of de koop van nieuwe installaties, tot een capaciteit die gelijk is aan die van de achtergelaten installaties. In voorkomende gevallen kunnen andere voordelen in aanmerking worden genomen die verband houden met de verplaatsing van de installaties, met name de voordelen die voortvloeien uit een met de verplaatsing gepaard gaande verbetering van de gebruikte technologie, alsook de boekhoudkundige voordelen die verband houden met een beter gebruik van de installaties. Investeringskosten die verband houden met een eventuele capaciteitsuitbreiding, kunnen niet in aanmerking worden genomen bij de berekening van de in aanmerking komende kosten die recht geven op milieusteun.

Wanneer het administratieve of gerechtelijke besluit waarin de verhuizing wordt gelast, tot gevolg heeft dat een huurovereenkomst voor terreinen of gebouwen vroegtijdig wordt beëindigd, kunnen de eventuele dwangsommen die door de onderneming verschuldigd zijn wegens de ontbinding van de overeenkomst, bij de berekening van de in aanmerking komende kosten worden meegewogen.

D.1.10. Algemene bepalingen

35. Er kan geen investeringssteun worden verleend voor het overtreffen van communautaire normen of voor investeringen bij de afwezigheid van dergelijke normen wanneer deze investeringen er slechts toe leiden dat de onderneming voldoet aan reeds vastgestelde maar nog niet van toepassing zijnde communautaire normen ⁽⁴¹⁾. Een onderneming kan slechts in aanmerking komen voor steun om zich aan te passen aan nationale normen die strenger zijn dan de communautaire normen of steun ontvangen bij ontstentenis van communautaire normen wanneer zij zich aan de nationale normen heeft aangepast op de in die norm vastgestelde uiterste datum. Voor investeringen die na deze datum plaatsvinden, kan geen steun worden verleend ⁽⁴²⁾.

D.2. Steun aan KMO's voor advisering op milieugebied

36. Adviesdiensten spelen een belangrijke rol voor KMO's, omdat zij hierdoor in staat worden gesteld vooruitgang te boeken op het gebied van de milieubescherming. De Autoriteit is daarom van mening dat hiervoor steun kan worden toegekend overeenkomstig Verordening (EG) nr. 70/2001 ⁽⁴³⁾, die via bijlage XV zal worden opgenomen in de EER-overeenkomst.

⁽³⁹⁾ De persoon die belast is met de sanering hoeft niet noodzakelijkerwijs dezelfde te zijn als de vervuiler in de zin van deze richtsnoeren.

⁽⁴⁰⁾ Zie Richtlijn 92/43/EEG van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna (PB L 206 van 22.7.1992, blz. 7), die deel uitmaakt van het Europees Ecologisch Netwerk „Natura 2000”. (De EVA-staten nemen niet deel aan dit programma, maar binnen de EVA-staten zijn gebieden die als Natura 2000 gebieden zouden kunnen worden aangemerkt, en de Autoriteit is van mening dat de EVA-staten in die gevallen steun moeten kunnen verlenen overeenkomstig punt 34.)

⁽⁴¹⁾ Cf. de definitie van „communautaire norm” in punt 7. Zie ook punt 5.

⁽⁴²⁾ Het in dit punt bepaalde doet geen afbreuk aan hetgeen in punt 23 werd bepaald inzake steun voor KMO's.

⁽⁴³⁾ Genoemd in voetnoot 34.

D.3. Exploitatiesteun

D.3.1. Regels die gelden voor alle exploitatiesteun ten behoeve van afvalbeheer en energiebesparing

37. De volgende regels zijn van toepassing op twee categorieën exploitatiesteun:
- a) steun voor afvalbeheer wanneer dit beheer in overeenstemming is met de hiërarchische classificatie van de beginselen van afvalbeheer ⁽⁴⁴⁾;
  - b) steun op energiebesparingsgebied.
38. Wanneer dergelijke steun noodzakelijk blijkt, moet deze worden beperkt tot een strikte compensatie voor de meerkosten van de productie ten opzichte van de marktprijs van de betrokken producten of diensten ⁽⁴⁵⁾. Deze steun moet ook tijdelijk zijn en in beginsel in de tijd afnemen, om een prikkel te vormen om binnen een redelijke termijn het beginsel van een correcte prijsstelling na te leven.
39. De Autoriteit is van mening dat de onderneming in de regel zelf de kosten van verwerking van industrieel afval moet betalen, overeenkomstig het beginsel dat de vervuiler betaalt. Exploitatiesteun kan evenwel noodzakelijk blijken ingeval nationale normen worden vastgesteld die verder gaan dan de toepasselijke communautaire normen of ingeval nationale normen worden vastgesteld bij ontstentenis van communautaire normen, waardoor de concurrentiepositie van de ondernemingen op internationaal niveau tijdelijk wordt verzwakt ⁽⁴⁶⁾.
- De ondernemingen die exploitatiesteun ontvangen voor de verwerking van al dan niet industrieel afval, moeten deze verwerking financieren naar gelang van de hoeveelheid afval die zij produceren, en/of de verwerkingskosten ervan.
40. Voor al deze vormen van exploitatiesteun is de duur beperkt tot vijf jaar in het geval van degressieve steun. De intensiteit kan in het eerste jaar tot 100 % van de extra kosten bedragen, maar moet lineair afnemen tot nul aan het einde van het vijfde jaar.
41. Bij niet-degressieve steun is de duur tot vijf jaar beperkt, en mag de intensiteit maximaal 50 % van de extra kosten bedragen.

D.3.2. Regels die gelden voor alle exploitatiesteun in de vorm van belastingverlaging of -vrijstelling

42. Bij de invoering van belastingen op bepaalde activiteiten uit milieuoverwegingen kunnen de EVA-staten het noodzakelijk achten bepaalde ondernemingen tijdelijk vrijstelling te verlenen, met name wegens het ontbreken van harmonisatie op Europees niveau of in verband met tijdelijke risico's van verlies van internationaal concurrentievermogen van bepaalde ondernemingen. Dergelijke uitzonderingen vormen in het algemeen exploitatiesteun in de zin van artikel 61, lid 1, van de EER-overeenkomst. Wanneer wordt beoordeeld of voor dergelijke maatregelen een uitzondering kan worden gemaakt op het algemene verbod op staatssteun dat is vervat in artikel 61, lid 1, moet worden nagegaan of de belasting overeenkomt met een belasting die in de Europese Gemeenschap wordt geheven op grond van een communautair besluit ⁽⁴⁷⁾. Dit aspect is doorslaggevend voor de vraag of de internationale concurrentiepositie van de belastingplichtige al dan niet wordt verzwakt.
43. Indien de belasting niet overeenkomt met een belasting die in de Europese Gemeenschap wordt geheven op grond van een communautair besluit, kunnen de betrokken ondernemingen moeite hebben om zich snel aan de nieuwe belastingdruk aan te passen. In deze omstandigheden kan een tijdelijke vrijstelling voor bepaalde ondernemingen gerechtvaardigd zijn om een aanpassing aan de nieuwe fiscale situatie mogelijk te maken.
44. Indien de belasting wel overeenkomt met een belasting die in de Europese Gemeenschap wordt geheven op grond van een communautair besluit, kunnen zich twee situaties voordoen:
- a) een EVA-staat past voor bepaalde producten een hoger belastingtarief toe dan het door de communautaire richtlijn voorgeschreven minimumtarief en kent een uitzondering voor bepaalde ondernemingen toe, die hierdoor een lager tarief betalen, dat evenwel ten minste gelijk is aan het door de richtlijn voorgeschreven minimum. De Autoriteit is van mening dat een tijdelijke uitzondering in deze situatie gerechtvaardigd kan zijn om de ondernemingen in staat te stellen zich aan te passen aan de hogere belasting en milieuvriendelijker te werk te gaan;

⁽⁴⁴⁾ Zie de classificatie die is vastgesteld in de mededeling van de Commissie betreffende de communautaire strategie voor het afvalbeheer (COM(96) 399 def. van 30 juli 1996). In deze mededeling herinnert de Commissie eraan dat het afvalbeheer een van de prioritaire doelstellingen van de Gemeenschap is, met name met het oog op de vermindering van de gevaren voor het milieu. Het begrip afvalverwerking moet vanuit een drievoudig oogpunt worden beschouwd: hergebruik, recyclage en terugwinning. Onvermijdelijk afval dient veilig te worden verwerkt en verwijderd. De hierboven genoemde mededeling is, vanwege de juridische aard ervan, niet opgenomen in de EER-overeenkomst. In verschillende bindende beschikkingen die wel via bijlage XX zijn opgenomen in de EER-overeenkomst, zijn echter vergelijkbare classificaties vastgesteld, zoals bijvoorbeeld in Beschikking C 94/3, C 94/904 en C 2000/532. Wanneer zij moet beoordelen of bij maatregelen van EVA-staten sprake is van staatssteun, zal de Autoriteit de classificatie in de mededeling van de Commissie als uitgangspunt nemen. Anders zouden maatregelen van EVA-staten niet volgens dezelfde voorwaarden worden beoordeeld als maatregelen van EU-lidstaten.

⁽⁴⁵⁾ Onder „de productiekosten” moeten de kosten worden verstaan zonder steun, maar met inbegrip van een normale winst.

⁽⁴⁶⁾ Cf. de definitie van „communautaire norm” in punt 7. Zie ook punt 5.

⁽⁴⁷⁾ Zie punt 5.

- b) een EVA-staat heft op bepaalde producten belasting tegen een tarief dat overeenkomt met het door de communautaire richtlijn voorgeschreven minimumtarief en kent voor bepaalde ondernemingen een uitzondering toe, waardoor deze ondernemingen onderworpen zijn aan een lagere belasting dan dit minimumtarief. Indien deze uitzondering krachtens de betrokken richtlijn niet zou zijn toegestaan in de Europese Gemeenschap, is er sprake van staatssteun die onverenigbaar is met artikel 61 van de EER-overeenkomst. Indien de uitzondering krachtens de richtlijn zou zijn toegestaan in de Europese Gemeenschap, is de Autoriteit van mening dat de maatregel verenigbaar is met artikel 61 voorzover zij noodzakelijk is en niet onevenredig ten opzichte van de nagestreefde EER-doelstellingen. De Autoriteit zal er in het bijzonder op toezien dat dergelijke uitzonderingen strikt worden beperkt in de tijd.
45. In het algemeen moeten de fiscale maatregelen in belangrijke mate bijdragen tot de bescherming van het milieu. Nagegaan moet worden of vrijstellingen de algemene doelstellingen niet ondermijnen.
46. Deze vrijstellingen kunnen exploitatiesteun vormen die volgens onderstaande voorwaarden kan worden toegestaan:
- 46.1. Wanneer een EVA-staat uit milieuoverwegingen een nieuwe belasting invoert in een sector of over producten waarvoor geen fiscale harmonisatie op communautair niveau heeft plaatsgevonden, of wanneer de voorgenomen belasting van de EVA-staat hoger is dan het bij de communautaire norm vastgestelde tarief, is de Autoriteit van mening dat een vrijstellingsbesluit voor de duur van tien jaar en zonder degressiviteit gerechtvaardigd kan zijn in twee gevallen:
- a) wanneer aan deze vrijstelling de voorwaarde wordt verbonden dat er overeenkomsten worden gesloten tussen de betrokken EVA-staat en de begunstigde ondernemingen, waarbij de ondernemingen, of de ondernemersverenigingen, zich ertoe verbinden de milieudoelstellingen te verwezenlijken tijdens de geldigheidsduur van de vrijstelling, of wanneer de ondernemingen vrijwillige overeenkomsten van dezelfde strekking sluiten. Deze overeenkomsten of toezeggingen kunnen met name betrekking hebben op een verlaging van het energieverbruik, een beperking van de uitstoot, of op andere maatregelen ten gunste van het milieu. De inhoud van de overeenkomsten wordt door iedere EVA-staat afzonderlijk bepaald en wordt door de Autoriteit beoordeeld wanneer de voorgenomen steunmaatregelen bij haar worden aangemeld. De EVA-staten moeten strikt toezien op de naleving van verbintenissen die de betrokken ondernemingen of verenigingen van ondernemingen zijn aangegaan. De door een EVA-staat en de betrokken ondernemingen gesloten overeenkomsten dienen te voorzien in sancties bij niet-naleving van de verbintenissen.
- Deze bepalingen zijn ook van toepassing wanneer een EVA-staat aan een belastingverlaging voorwaarden verbindt die hetzelfde effect hebben als de hierboven bedoelde overeenkomsten of verbintenissen;
- b) deze vrijstelling hoeft niet afhankelijk te zijn van het sluiten van overeenkomsten tussen de betrokken EVA-staat en de begunstigde ondernemingen indien aan de volgende alternatieve voorwaarden is voldaan:
- wanneer de verlaging betrekking heeft op een belasting die overeenkomt met een geharmoniseerde communautaire belasting, moet het bedrag dat na de verlaging daadwerkelijk door de ondernemingen wordt betaald, hoger zijn dan het communautaire minimum, zodat de ondernemingen worden aangespoord meer te doen aan milieubescherming;
  - wanneer de verlaging betrekking heeft op een belasting die niet overeenkomt met een geharmoniseerde belasting in de Europese Gemeenschap, moeten de voor de verlaging in aanmerking komende ondernemingen niettemin een aanzienlijk deel van de nationale belasting betalen.
- 46.2. De bepalingen in punt 46.1 kunnen worden toegepast op bestaande belastingen indien aan de beide onderstaande voorwaarden is voldaan:
- a) de betrokken belasting moet een merkbaar positief effect sorteren op het gebied van de milieubescherming;
- b) de uitzonderingen ten gunste van de betrokken ondernemingen moeten zijn ingevoerd bij de goedkeuring van de belasting of moeten noodzakelijk zijn vanwege een aanzienlijke wijziging van de economische omstandigheden die de ondernemingen in een bijzonder moeilijke concurrentiepositie plaatst. In dit laatste geval mag het bedrag van de belastingverlaging de verhoging van de kosten die voortvloeit uit de gewijzigde economische omstandigheden, niet overschrijden. Wanneer deze kostenverhoging verdwijnt, moet de belastingverlaging eveneens worden opgeheven.
- 46.3. De EVA-staten kunnen eveneens prikkels verlenen voor de invoering van elektriciteitsopwekkingsprocessen die gebruikmaken van traditionele energie, zoals bijvoorbeeld gas, maar tot een veel hogere energie-efficiëntie leiden dan de traditionele opwekkingsprocessen. Gezien de gunstige effecten van dergelijke technieken voor de bescherming van het milieu en mits de gebruikte primaire energie de ongunstige gevolgen voor het milieu aanzienlijk vermindert, is de Autoriteit van mening dat in dergelijke gevallen volledige ontheffing voor een periode van vijf jaar bij niet-degressieve steun gerechtvaardigd kan zijn. Vrijstellingen voor tien jaar kunnen eveneens worden toegestaan overeenkomstig de in de punten 46.1 en 46.2 vastgestelde voorwaarden.
47. Wanneer een bestaande belasting aanzienlijk wordt verhoogd en de betrokken EVA-staat van oordeel is dat voor bepaalde ondernemingen uitzonderingen noodzakelijk zijn, worden de in punt 46.1 vastgestelde voorwaarden voor nieuwe belastingen, op analoge wijze toegepast.

48. Wanneer de verlaging betrekking heeft op een belasting die overeenkomt met een geharmoniseerde belasting in de Europese Gemeenschap en wanneer de nationale belasting lager is dan of gelijk is aan het geharmoniseerde minimum in de Gemeenschap, is de Autoriteit van mening dat langetermijnvrijstellingen niet gerechtvaardigd zijn.

In alle gevallen van belastingverlaging kan de EVA-staat echter exploitatiesteun toekennen overeenkomstig de punten 40 en 41 indien de verlaging voldoet aan de in die punten gestelde voorwaarden. Wanneer de belasting overeenkomt met een geharmoniseerde belasting in de Europese Gemeenschap, moet in de desbetreffende harmonisatiebepalingen uitdrukkelijk zijn voorzien in de mogelijkheid om af te wijken van het Gemeenschapsminimum.

D.3.3. *Regels inzake exploitatiesteun ten behoeve van hernieuwbare energiebronnen*

49. Exploitatiesteun ten behoeve van de productie van energie uit hernieuwbare bronnen is in het algemeen toegestaan op grond van deze richtsnoeren.
50. De Autoriteit is van mening dat voor deze steun bijzondere regels kunnen worden vastgesteld, omdat deze energiebronnen soms moeilijk kunnen concurreren met de traditionele energiebronnen. Hierbij moet ook in aanmerking worden genomen dat de verdere ontwikkeling van deze energiebronnen, met name uit milieuoverwegingen, een algemene doelstelling is. Steun kan vooral nodig zijn wanneer deze energie met de beschikbare technische procédés niet voor een eenheidsprijs kan worden geproduceerd die vergelijkbaar is met de eenheidsprijs van traditionele energie.
51. In dit geval kan exploitatiesteun gerechtvaardigd zijn om het verschil tussen de productiekosten van de energie uit hernieuwbare energiebronnen en de marktprijs van deze energie te dekken. De vorm van deze steun kan variëren naargelang de betrokken energiebron en de door de EVA-staten gekozen steunregeling. Overigens zal de Autoriteit bij de beoordeling letten op de concurrentiepositie van de betrokken energiebron.
52. EVA-staten kunnen steun toekennen voor het gebruik van hernieuwbare energiebronnen onder de volgende voorwaarden:

D.3.3.1. *Optie 1*

53. Op het gebied van hernieuwbare energie zijn de investeringskosten per eenheid bijzonder hoog en vormen zij doorgaans een aanzienlijk deel van de totale kosten van de ondernemingen, die vaak geen concurrerende prijzen kunnen voeren op de markten waar zij hun energie verkopen.
54. Om beter rekening te kunnen houden met dit beletsel voor de intrede van hernieuwbare energie op de markt, kunnen de EVA-staten steun toekennen die het verschil tussen de productiekosten van de energie uit hernieuwbare bronnen en de marktprijs voor de betrokken energiebron compenseert. Eventuele exploitatiesteun kan slechts worden toegekend voor de afschrijving van de installaties. Voor de extra energie die door de betrokken installatie wordt geproduceerd, kan geen enkele vorm van steun worden verleend. De steun kan echter eveneens worden toegekend om een redelijke rentabiliteit te bereiken wanneer de EVA-staten kunnen aantonen dat dit onontbeerlijk is vanwege de zwakke concurrentiepositie van bepaalde hernieuwbare energiebronnen.

Voorts moet bij de bepaling van het bedrag van de exploitatiesteun rekening worden gehouden met de eventuele investeringssteun die reeds aan de betrokken onderneming is uitgekeerd voor de nieuwe installatie.

De precieze bepalingen betreffende de steun die door een EVA-staat zijn vastgesteld, en met name de wijze van berekening van het steunbedrag, moeten gedetailleerd worden uiteengezet in de steunregelingen die bij de Autoriteit worden aangemeld. Indien deze regelingen door de Autoriteit worden goedgekeurd, moet de betrokken EVA-staat deze bepalingen en berekeningswijze vervolgens toepassen bij de toekenning van steun aan ondernemingen.

55. Anders dan bij de meeste andere hernieuwbare energiebronnen zijn de investeringskosten bij biomassa relatief lager, maar de exploitatiekosten hoger. Dientengevolge kan de Autoriteit exploitatiesteun aanvaarden die de investeringskosten overstijgt wanneer de EVA-staten kunnen aantonen dat de totale kosten van de onderneming na afschrijving van de installaties, nog steeds hoger liggen dan de marktprijs van de energie.

D.3.3.2. *Optie 2*

56. De EVA-staten kunnen steun toekennen voor hernieuwbare energiebronnen door marktmechanismen te gebruiken zoals groene certificaten of aanbestedingen. Dergelijke regelingen bieden aan alle producenten van energie uit hernieuwbare energiebronnen de mogelijkheid zijdelings baat te vinden bij een gegarandeerde vraag naar de energie die zij produceren, tegen een prijs die boven de marktprijs voor gewone energie ligt. De prijs voor groene certificaten wordt niet vooraf vastgesteld, maar komt tot stand door de wet van vraag en aanbod.
57. Ingeval deze regelingen staatssteun behelzen, kunnen zij door de Autoriteit worden goedgekeurd voorzover de EVA-staten kunnen aantonen dat de steun onontbeerlijk is voor de levensvatbaarheid van de betrokken hernieuwbare energiebronnen, en in het algemeen geen overcompensatie voor hernieuwbare energiebronnen meebrengt, noch de producenten die energie uit hernieuwbare bronnen produceren, demotiveert hun concurrentiekracht te verhogen. Teneinde na te gaan of aan deze voorwaarden wordt voldaan, is de Autoriteit voornemens deze steunregelingen goed te keuren voor periodes van tien jaar, na afloop waarvan moet worden beoordeeld of de steunmaatregel moet worden voortgezet of niet.

D.3.3.3. Optie 3

58. De EVA-staten kunnen exploitatiesteun toekennen aan nieuwe installaties voor de productie van hernieuwbare energie, berekend op basis van de externe kosten die aldus worden vermeden. De externe kosten die worden vermeden, zijn de milieukosten die de samenleving zou moeten dragen indien dezelfde hoeveelheid energie zou worden geproduceerd door een productie-installatie die met conventionele energiebronnen werkt. Deze kosten zullen worden berekend op basis van het verschil tussen de externe kosten die de producenten van hernieuwbare energie maakten doch niet betaalden, en de externe kosten die de producenten van niet-hernieuwbare energie maakten doch niet betaalden. Om deze berekeningen uit te voeren moet de EVA-staat een berekeningsmethode gebruiken die internationaal erkend is, en aan de Autoriteit is meegedeeld. De EVA-staat zal onder meer een vergelijkende, beredeneerde en gekwantificeerde kostenanalyse moeten verstrekken, met een raming van de externe kosten van concurrerende energieproducenten, zodat wordt aangetoond dat de steun daadwerkelijk een compensatie is van de niet-gedekte externe kosten.

In ieder geval mag het bedrag van de aldus aan de producent van hernieuwbare energie toegekende steun niet meer dan 5 eurocent per kWh bedragen.

Overigens moet het deel van het door de producenten ontvangen steunbedrag dat hoger is dan de steun die wordt verleend in bovenstaande optie 1, verplicht opnieuw worden geïnvesteerd in hernieuwbare energiebronnen. De Autoriteit zal dit steunbedrag in aanmerking nemen wanneer voor deze activiteit staatssteun wordt verleend.

59. Om ervoor te zorgen dat optie 3 niet strijdig is met de algemene mededingingsregels, moet de Autoriteit er zeker van zijn dat de steun niet resulteert in een verstoring van de mededinging die het gemeenschappelijk belang schaaft. Met andere woorden, de Autoriteit moet de zekerheid hebben dat de steun zal resulteren in een reële toename van het gebruik van hernieuwbare energiebronnen ten koste van conventionele energiebronnen, en niet eenvoudig in een verschuiving van marktaandelen tussen diverse hernieuwbare energiebronnen. Daarom dient aan de volgende voorwaarden te worden voldaan:
- de steun die in het kader van deze optie wordt toegekend, moet deel uitmaken van een stelsel waarbij de ondernemingen uit de sector hernieuwbare energiebronnen op voet van gelijkheid worden behandeld;
  - het stelsel dient erin te voorzien dat bij de toekenning van de steun geen onderscheid wordt gemaakt tussen ondernemingen die dezelfde soort hernieuwbare energie produceren;
  - het stelsel moet om de vijf jaar door de Autoriteit worden gecontroleerd.

D.3.3.4. Optie 4

60. De EVA-staten behouden de mogelijkheid exploitatiesteun toe te kennen overeenkomstig de in de punten 40 en 41 vervatte algemene bepalingen betreffende exploitatiesteun.

D.3.4. *Regels inzake exploitatiesteun ten behoeve van warmtekrachtkoppeling*

61. De Autoriteit is van oordeel dat exploitatiesteun voor warmtekrachtkoppeling gerechtvaardigd kan zijn wanneer de in punt 26 gestelde voorwaarden zijn vervuld. Deze steun kan worden toegekend aan ondernemingen die de openbare distributie van warmte en elektriciteit verzorgen, wanneer de productiekosten van de elektriciteit of de warmte hoger zijn dan de marktprijs ervan. In deze omstandigheid kan exploitatiesteun worden toegekend overeenkomstig de regels in de punten 53 tot en met 60. Om vast te stellen of de steun onontbeerlijk is, zal rekening worden gehouden met de kosten en de baten die het gevolg zijn van de productie en de verkoop van de warmte en de elektriciteit.
62. Onder dezelfde voorwaarden kan exploitatiesteun worden toegekend ten gunste van het industriële gebruik van warmtekrachtkoppeling wanneer wordt aangetoond dat de kostprijs van een op grond van deze techniek geproduceerde energie-eenheid hoger is dan de marktprijs van een traditionele energie-eenheid. De normale rendabiliteit van de installatie mag in de productiekosten vervat zijn, maar de eventuele voordelen die de onderneming uit de warmteproductie put, moeten van de productiekosten worden afgetrokken.

E. **Beleid, maatregelen en instrumenten om de uitstoot van broeikasgassen te beperken**

63. Het Protocol van Kyoto ⁽⁴⁸⁾ roept op tot een beperking of verlaging van de uitstoot van broeikasgassen in de periode 2008-2012. De Autoriteit is van mening dat bepaalde middelen die de lidstaten gebruiken om zich naar de doelstellingen van dit Protocol te voegen, staatssteun zouden kunnen zijn, maar het is nog te vroeg om de voorwaarden waaronder dergelijke maatregelen kunnen worden goedgekeurd, vast te stellen.

F. **Rechtsgrondslag van de uitzondering voor alle voorgenomen steunmaatregelen die door de autoriteit worden onderzocht**

64. Binnen de grenzen en op de voorwaarden die in deze richtsnoeren zijn aangegeven, keurt de Autoriteit steunmaatregelen ten gunste van het milieu goed overeenkomstig het bepaalde in artikel 61, lid 3, onder c), van de EER-overeenkomst voor „steunmaatregelen om de ontwikkeling van bepaalde vormen van economische bedrijvigheid of van bepaalde regionale economieën te vergemakkelijken, mits de voorwaarden waaronder het handelsverkeer plaatsvindt daardoor niet zodanig worden veranderd dat het gemeenschappelijk belang wordt geschaad”.

⁽⁴⁸⁾ Noorwegen en Liechtenstein hebben het Protocol van Kyoto wel ondertekend maar nog niet geratificeerd. IJsland heeft het protocol niet ondertekend. Alle drie de partijen hebben echter het klimaatverdrag, dat het kader voor het protocol vormt, wel ondertekend en geratificeerd.

65. Steunmaatregelen gericht op de verwezenlijking van belangrijke projecten van Europees belang, die aansluiten bij de prioriteiten op milieugebied en die vaak ook buiten de grenzen van de betrokken EVA-staat of staten een gunstig effect hebben, kunnen worden toegestaan op grond van de uitzondering van artikel 61, lid 3, onder b), van de EER-overeenkomst. Voorwaarde is echter dat de steun onontbeerlijk is voor de verwezenlijking van het project en dat het om een concreet, nauwkeurig omschreven en in kwalitatief opzicht belangrijk project gaat, dat een voorbeeldige en duidelijk aanwijsbare bijdrage aan het gemeenschappelijke Europese belang levert. Bij de toepassing van deze uitzondering kan de Autoriteit steun goedkeuren tot een hoger niveau dan de maxima die zijn vastgesteld voor steun die is goedgekeurd op grond van artikel 61, lid 3, onder c).

G. **Overlapping van steun uit verschillende bronnen**

66. De in deze richtsnoeren vastgestelde steunplafonds zijn van toepassing ongeacht of de betrokken steun volledig dan wel gedeeltelijk met staatsmiddelen of met middelen uit de EER-samenwerking wordt gefinancierd. De steunmaatregelen die krachtens deze richtsnoeren worden goedgekeurd, mogen niet worden gecumuleerd met andere steunmaatregelen in de zin van artikel 61, lid 1, van de EER-overeenkomst, noch met andere vormen van financiering door de Europese Gemeenschap die voortvloeit uit de deelname van EVA-staten aan communautaire programma's, indien een dergelijke cumulatie tot gevolg heeft dat de steunintensiteit het in deze richtsnoeren vastgestelde niveau overschrijdt.

Wanneer steunmaatregelen ten behoeve van verschillende doelstellingen betrekking hebben op dezelfde in aanmerking komende kosten, geldt het gunstigste steunplafond.

H. **Dienstige maatregelen in de zin van artikel 1, lid 1, van Protocol 3 van de Overeenkomst tussen de EVA-staten betreffende de oprichting van een Toezichthoudende Autoriteit en een Hof van Justitie (hierna: „de Toezichtovereenkomst”)**

67. Voor de toepassing van deze richtsnoeren en krachtens artikel 1, lid 1, van Protocol 3 van de Toezichtovereenkomst, zal de Autoriteit de EVA-staten de volgende dienstige maatregelen voorstellen met betrekking tot hun steunregelingen.
68. Om de Autoriteit in staat te stellen de toekenning van omvangrijke steun in het kader van bestaande regelingen en de verenigbaarheid van deze steun met de werking van de EER-overeenkomst te beoordelen, zal zij de EVA-staten als dienstige maatregel in de zin van artikel 1, lid 1, van Protocol 3 van de Toezichtovereenkomst voorstellen dat deze elk voornemen om uit hoofde van een bestaande regeling investeringssteun te verlenen, van tevoren bij haar aanmelden wanneer de in aanmerking komende kosten meer dan 25 miljoen EUR bedragen en de steun het brutosubsidie-equivalent van 5 miljoen EUR overschrijdt. De aanmelding dient te geschieden met behulp van het formulier naar het model in de bijlage bij deze richtsnoeren.
69. Voorts zal de Autoriteit de EVA-staten als dienstige maatregel in de zin van artikel 1, lid 1, van Protocol 3 van de Toezichtovereenkomst voorstellen dat zij hun bestaande regelingen voor milieusteun vóór 1 januari 2002 in overeenstemming brengen met deze richtsnoeren.
70. De Autoriteit zal de EVA-staten verzoeken haar binnen één maand na de ontvangst van het in de punten 67 tot en met 69 bedoelde voorstel van dienstige maatregelen mee te delen dat zij met dit voorstel instemmen. Indien een antwoord uitblijft, zal de Autoriteit ervan uitgaan dat de betrokken EVA-staat niet met het voorstel instemt.
71. De Autoriteit herinnert eraan dat, met uitzondering van de maatregelen die zijn aangemerkt als de minimis-steun overeenkomstig Verordening (EG) nr. 69/2001 van de Commissie⁽⁴⁹⁾, die in de EER-overeenkomst zal worden opgenomen via bijlage XV, deze richtsnoeren geen afbreuk doen aan de aanmeldingsverplichting die op de lidstaten rust op grond van artikel 1, lid 3, van Protocol 3 van de Toezichtovereenkomst, en die betrekking heeft op alle steunregelingen, alle wijzigingen van die regelingen alsook op elke individuele steunmaatregel die buiten de goedgekeurde regelingen aan ondernemingen wordt verleend.
72. De Autoriteit is voornemens de goedkeuring van elke toekomstige regeling te toetsen aan deze richtsnoeren.

I. **Toepassing van de richtsnoeren**

73. Deze richtsnoeren zijn van toepassing vanaf de dag waarop zij door de Toezichthoudende Autoriteit van de EVA worden aangenomen. De toepassing van de richtsnoeren eindigt op 31 december 2007. De Autoriteit kan deze richtsnoeren, na raadpleging van de EVA-staten, vóór die datum wijzigen op grond van zwaarwegende overwegingen die verband houden met het mededingingsbeleid of het milieubeleid of om rekening te houden met andere beleidsterreinen.
74. De Autoriteit zal deze richtsnoeren toepassen op alle aangemelde steunvoornemens waarover zij zich na de goedkeuring van de richtsnoeren uitsprekt, zelfs wanneer deze voornemens voorafgaand aan de goedkeuring werden aangemeld.

Voor niet-aangemelde steunmaatregelen zal de Autoriteit:

- a) deze richtsnoeren toepassen indien de steun is toegekend nadat de richtsnoeren werden goedgekeurd;
- b) in alle andere gevallen de richtsnoeren van 1994 voor steun voor milieubescherming toepassen die zijn bekendgemaakt in *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* L 231 van 3 september 1994.

⁽⁴⁹⁾ PB L 10 van 13.1.2001, blz. 30.

- J. **Integratie van het milieubeleid in de overige richtsnoeren inzake overheidssteun**
75. Krachtens de artikelen 73 tot en met 75 moeten de EVA-staten bij de tenuitvoerlegging van het beleid op andere terreinen, rekening houden met de vereisten op het gebied van milieubescherming.
- Bij de vaststelling of herziening van andere richtsnoeren of kaderregelingen op het gebied van overheidssteun zal de Autoriteit nagaan op welke manier het best rekening kan worden gehouden met deze eisen. In dit verband zal de Autoriteit nagaan of het nuttig zou zijn van de EVA-staten te verlangen dat zij bij de aanmelding van elk omvangrijk steunvoornemen een milieueffectbeoordeling verstrekken, ongeacht de betrokken sector.

BIJLAGE

Aanvullende inlichtingen die in de regel moeten worden verstrekt bij de aanmelding van steunmaatregelen ten behoeve van het milieu overeenkomstig artikel 1, lid 3, van Protocol 3 van de Toezichtovereenkomst

(Steunregelingen, steunverlening op grond van een goedgekeurde regeling en ad-hoc-steunmaatregelen)

1. Doelstellingen

Gedetailleerde beschrijving van de doelstellingen van de maatregel en het soort milieubescherming dat daarmee wordt bevorderd.

2. Beschrijving van de maatregel

Gedetailleerde beschrijving van de maatregel en van de begunstigden.

Beschrijving van de totale investeringskosten en de kosten die voor steun in aanmerking komen.

Indien de betrokken maatregel reeds in het verleden is toegepast, welke resultaten zijn daarmee dan op milieugebied behaald?

Indien de maatregel nieuw is, welke resultaten worden daarvan dan op milieugebied verwacht, en op welke termijn?

Indien het gaat om een steunmaatregel die wegens het overtreffen van normen wordt toegekend, a.u.b. aangeven wat de toepasselijke norm is en in welk opzicht met de betrokken maatregel een aanzienlijk hoger niveau van milieubescherming kan worden bereikt.

Indien de steunmaatregelen worden toegekend terwijl er geen normen zijn, a.u.b. aangeven welke kosten voor steun in aanmerking komen.”

RECTIFICATIES

Rectificatie op Verordening (EG) nr. 1961/2001 van de Commissie van 8 oktober 2001 houdende uitvoeringsbepalingen van Verordening (EG) nr. 2200/96 van de Raad wat de toekenning van uitvoerrestituties in de sector groenten en fruit betreft

(Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen L 268 van 9 oktober 2001)

Bladzijde 13, artikel 6, lid 4, voor alle talen:

in plaats van: „.../2001”,

te lezen: „1961/2001”.

Rectificatie op Verordening (EG) nr. 2535/2001 van de Commissie van 14 december 2001 houdende uitvoeringsbepalingen van Verordening (EG) nr. 1255/1999 van de Raad voor de invoerregeling voor melk en zuivelproducten en houdende opening van tariefcontingenten

(Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen L 341 van 22 december 2001)

Bladzijde 52, bijlage II, II, deel D, voor de volgnummers 6 en 8, kolom „Invoerrecht (in EUR per 100 kg nettogewicht tenzij anders aangegeven)”:

in plaats van: „17,54”,

te lezen: „13,15”.
